

PIK LI, Ч. 4

КВІТЕНЬ — 1994 — APRIL

№ 4, VOL. LI

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

PIK LI, Ч. 4

КВИТЕНЬ — 1994 — APRIL

№. 4, VOL. LI

ЗМІСТ

Анна Кравчук. A Good Friend at the Right Time	1
Анна Кравчук. Президент України Леонід Кравчук у Вашингтоні	3
Іванна Рожанковська. "Наше Життя"	4
Камілія Гук. Мальви	6
Ніна Гнатюк. Виселяють Народичі	6
Марта Богачевська. Нагороди Ковалевич	6
Марта Богачевська. Мале село без великих подій	7
Ольга Корчагін. Інтернат — дорога в життя	9
Вісті з Централі	11
Привіти	11
Our Life	
Easter greeting	12
In Brief: A Summary of Articles in the Ukrainian Section	13
News from UNWLA Headquarters	13
Arcadia Olenska-Petryshyn. Kitsch: Beyond Folk Art	13
Chornobyl — As Remembered by the Young	15
Natalie Nazark-Stefan. Branch News.	
Halyna Kuzyszyn. Religious Paintings with a Modern Approach; Artist Christina Saj Expresses Modern Spirituality	17
UNWLA Headquarters News (<i>continued</i>)	19
Христя Навроцька. Наше харчування	20
Дописи Союзу Українок України	21
Дописи Округ і Відділів СУА	22
Загальні збори Відділів	26
Пожертви	29
Нашим дітям	34
Посмертні згадки	36

На обкладинці: "Тигрові лилії". Христинна Головачук-Дебаррі, графіка, 1993.
Cover: "Tiger Lilies". Graphic by Christina Holowchak-DeBarry.

Головний редактор — **Ірена Чабан**
Редактор англійської частини — **Галина Н. Кузишин**
Мовний редактор — **Роман Юревич**
РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ
Анна Кравчук — з уряду
(Голова Союзу Українок Америки)
Олена Бобиляк — з уряду
(пресова референтка Головної Управи)
Марта Богачевська-Хом'як
Анна-Галія Горбач
Іванна Ратич
Іванна Рожанковська

РЕДАКЦІЯ
108 Second Avenue
New York, NY 10003
(212) 674-5508
Fax: (212) 254-2672
Адміністратор — **Наталія Дума**

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly —
except Aug. by Ukrainian National Women's League of
America, Inc., 108 Second Avenue, New York, NY 10003.
ISSN 0740-0225

Second Class Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. Copyright 1994 Ukrainian
National Women's League of America, Reserved — Published in U.S.A.

Postmaster: send address changes to "OUR LIFE", 108 Second Ave., New York, NY 10003

ГОЛОВНА УПРАВА СУА

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ

Лідія Бурачинська
Іванна Рожанковська
Марія Савчак

ЕКЗЕКУТИВА

Анна Кравчук	— голова
Ольга Тритяк	— 1-ша заступниця голови
Наталія Даниленко	— 2-га заступниця голови для справ організаційних
Марта Богачевська-Хом'як	— 3-тя заступниця голови для справ культури
Ірина Куровицька	— 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Іванна Ганкевич	— протоколярна секретарка
Варка Бачинська	— кореспондентна секретарка
Рома Шуган	— скарбничка
Таїсса Туранська	— фінансова секретарка
Лідія Білоус	— вільний член
Софія Геврик	— вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Люба Фірчук	— музейно-мистецька
Ока Грицак	— виховна
Лідія Черник	— суспільної опіки
Люба Більовщук	— стипендій
Олена Бобиляк	— пресова

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Колодчин	— Дітройт
Оксана Фаріон	— Філадельфія
Надія Савчук	— Нью-Йорк
Марія Крамарчук	— Північний Нью-Йорк
Ярослава Мулик	— Нью Джерзі
Іванна Шкарупа	— Огайо
Анастасія Хариш	— Чикаго
Ірена Гладка	— Нова Англія
Наталія Кушнір-Верзоп	— Південний Нью-Йорк

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич	— голова
Марія Томоруг	— член
Розалія Полчі	— член
Марія Дорожинська	— заступниця
Лідія Фіцалович	— заступниця

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА

108 Second Avenue
New York, NY 10003
(212) 533-4646
Директор — **Омеляна Рогожа**
Години урядування:
від 10:00 до 4:00 по пол.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

UNWLA Inc. Scholarship Program
P.O. Box 172
Holmdel, NJ 07733
(908) 888-0494
Luba Bilowchtchuk

ПРЕДСТАВНИЦТВА "НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ
Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W24HG
England

АВСТРАЛІЯ
Postup Ukrainian Cooperative
Trading Society Limited
928 Mount Alexander Rd.
Essendon, 3040,
Australia

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 Second Avenue
New York, NY 10003
(212) 228-0110
Fax (212) 228-1947

The Washington meeting. President of Ukraine Leonid Kravchuk and U.S. President Bill Clinton.

A GOOD FRIEND AT THE RIGHT TIME

ANNA KRAWCZUK

It was on March 3, 1994, that President Leonid M. Kravchuk of Ukraine arrived in Washington, D.C., with his delegation that included 1994 Olympic gold medalist in figure skating — Oksana Baiul, and fellow skater Viktor Petrenko. The main purpose of this second official visit was to strengthen U.S.-Ukrainian relations and to seek U.S. assistance for Ukraine's fragile economic situation. Upon arrival at Andrews Air Force Base, President Kravchuk and his entourage were welcomed to the United States by Fred DuVal, acting chief of protocol, Ukrainian Ambassador Oleh Bilorus, U.S. Ambassador to Ukraine William Miller and members of the Ukrainian American community. In the evening President Kravchuk attended a reception at the Ukrainian Embassy, with U.S. government officials and Ukrainian diplomats.

On March 4, 1994, President Kravchuk met with Zbigniew Brzezinski and over a hundred businesspersons at the U.S. government agency, the Overseas Private Investment Corporation (OPIC). OPIC finances and insures long-term private investment in emerging markets. This meeting was attended by executives from major U.S. companies, including AT&T, Apple Computer, Coca-Cola, Ralston Purina and Hewlett Packard.

Also on the agenda this day was a private meeting in the Oval Office at the White House with President Bill Clinton, Vice-President Albert Gore, Secretary of State Warren Christopher, Secretary of Defense William Perry, Acting Prime Minister of Ukraine Joachim Zvyahilski and Minister Anatoliy Zlenko. At the conclusion of that meeting, President Clinton and President Kravchuk signed the Joint Statement on Development of U.S.-Ukraine Friendship and Partnership, Bilateral Investment and Avoidance of Double Taxation and other documents.

The United States also extended the Generalized System of Preference (GSP) status to Ukraine, providing Ukraine duty-free access into U.S. markets for 4,400 products. He also promised to exercise leadership with industrial states and international financial institutions regarding additional aid to Ukraine. Both countries negotiated a Joint Statement on Economics and Commercial Corporation, agreeing to establish a special Bilateral Commission on Trade and Investment to be chaired by the U.S. Department of Commerce and the Ukrainian Ministry of Foreign Economic Relations.

Agreements on Preservation of Cultural Heritage and Science and Technology were signed by U.S.

President Bill Clinton with UNWLA President Anna Krawczuk

Secretary of State Warren Christopher and Ukraine's Foreign Minister Anatoliy Zlenko.

A joint press conference followed where both presidents emphasized the importance of the agreements. President Clinton promised President Kravchuk that the United States would increase economic aid to 700 million US dollars through 1995, indicating that Ukraine is on a course to accept the nuclear Non-Proliferation Treaty. "This represents a major increased commitment to an important friend in the region", said Mr. Clinton in announcing the increase in technical assistance and food credits. "We are convinced that we found the right friend at the right time in the United States of America. Today, Ukraine is a friend in need, but it is a friend indeed, as your saying goes", declared Ukraine's President Leonid Kravchuk. This joint press conference was

significant for "Our Life" also. It was the first time that UNWLA's official magazine's representative was invited by the White House to the press conference to witness this event.

That evening a dinner was given in honor of His Excellency Leonid M. Kravchuk, President of Ukraine, by Vice-President and Mrs. Albert Gore. It was a great honor for me and my husband Bernard to be among the guests. At the receiving line, Vice-President Gore (with a bit of humor) introduced me to the President of Ukraine: "President Kravchuk — please meet president Krawczuk". At the dinner, Vice-President Gore and President Kravchuk gave speeches indicating the importance of the historical day, March 4, 1994, which strengthened U.S.-Ukraine relations in friendship and partnership between the two countries.

Representatives from Ukrainian American organizations during dinner honoring President Leonid Kravchuk. From left: I. Oleksyn — UFA, B. Olshaniwsky — AHRU, A. Krawczuk — UNWLA, the Most Rev. Basil H. Losten — Ukr. Cath. Diocese Stamford, Primate Bishop Vsevolod Majdanski — Ukr. Orth. Church, US & Canada, V. Baranetzky — UIA.

Голова Союзу Українок Америки Анна Кравчук вітає Президента України Леоніда Кравчука. Другий справа — Альберт Гор. Фото: В. Боднар
President of the UNWLA Anna Krawczuk greets Ukraine's President Leonid Kravchuk. Second from right, Vice President Al Gore.
Photo: W. Bodnar

АННА КРАВЧУК

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ЛЕОНІД КРАВЧУК У ВАШІНГТОНІ

3 — 4 березня ц. р. Президент США Білл Клінтон прийняв у Білому Домі Президента України Леоніда Кравчука, який прибув з офіційною візитом до Сполучених Штатів Америки.

Після урочистих церемоній Президенти Б. Клінтон та Л. Кравчук відбули розмови у вузькому колі. Делегація з України також зустрілася з віцепрезидентом Альбертом Гором, державним секретарем Ворреном Кристофером, міністром оборони Вілліамом Перрі, представниками Конгресу США, керівниками торгової палати закордонних приватних інвестицій та іншими представниками ділових кіл Америки. Заключенням діалогу було підписання пакету міждержавних документів, особливо спільної заяви про розвиток американсько-української дружби та партнерства.

Ряд документів підписали також міністер закордонних справ України Анатолій Зленко та державний секретар США Воррен Кристофер: про співпрацю в галузі науки, техніки, охорони і збереження культурної спадщини, безпеки ядерних реакторів і т. п. На пресовій конференції Президент Б. Клінтон заявив, що США визнають суверенітет, незалежність і територіальну цілісність України включно з Республікою Крим. Він зазначив також, що США мають намір вдвічі збільшити суму допомоги Україні. Таким чином, загальна сума американської допомоги Україні становитиме 700 мільйонів доларів.

У свою чергу, Президент Л. Кравчук заявив, що цей історичний момент у відносинах між Україною і

США перегорнув ту сторінку ще короткої історії взаємин, яка "зв'язувала нас з колосальною за масштабами проблемою ядерної зброї... Нова розстановка сил на політичній карті світу настійно диктує необхідність створення глобальної системи безпеки".

Делегація з України включала також олімпійських чемпіонів Оксану Баюл та Віктора Петренка, на яких присутні на пресовій конференції звернули особливу увагу.

Вперше на пресовій конференції у Білому Домі мав запрошення бути як спостерігач офіційний орган Союзу Українок Америки журнал "Наше Життя". СУА репрезентувала його голова Анна Кравчук. Запрошені були також представники інших українсько-американських організацій.

На запрошення віцепрезидента Альберта Гора та його дружини Тіппіт, голова СУА А. Кравчук з чоловіком Бернардом були присутні на прийнятті в Білому Домі в честь Президента України Леоніда Кравчука. На прийнятті було коло 300 осіб — члени делегації України, представники американського Уряду, американських та міжнародних фірм, українсько-американських організацій.

У своєму слові віцепрезидент А. Гор привітав Л. Кравчука та осіб, що його супроводжували, і підкреслив важливість підписаних договорів. Президент України, зі своєї сторони, з подякою заявив, що Україна знайшла приятеля — США.

"НАШЕ ЖИТТЯ" 1944 — 1994

(Продовження).

Згідно з ухвалою IX Конвенції СУА, Екзекутива подбала про зміну формату "Нашого Життя". На редактора запросила Лідію Бурачинську, жінку з громадським стажем та довголітнім журналістичним досвідом. Л. Бурачинська, донька Ераста і Олени з Лопатинських, народилася у грудні 1902 р. Дитинство її минуло на Буковині, шкільні роки припали на час Першої світової війни. Родина часто мінjala місце проживання у зв'язку з воєнними обставинами. Донька Ліда вчилася 1 рік у гімназії Сестер Василіянок у Львові, опісля у Відні, Вижниці, врешті у Чернівцях, де закінчила середню школу. Вже в юних роках Ліда цікавилася літературою, вивчала мови. Культурна атмосфера родинного дому сприяла її інтелектуальному розвитку. У гостинному домі Бурачинських бувало добірне товариство, між іншими Ольга Кобилянська, заприятелена з матір'ю Ліді.

Л. Бурачинська почала економічні студії в університеті у Букарешті, продовжувала у Празі. У той час Прага була найбільшим центром культурного і політичного життя української еміграції, там постали середні і вищі школи, наукові інституції, різні організації, виходили газети і журнали. У Празі жили і працювали українські вчені, письменники, мистці. Українська Національна Жіноча Рада, заснована у 1919 р. у Кам'янці Подільському під проводом Софії Русової, продовжувала діяльність у звуженому обсязі. Л. Бурачинська брала активну участь у студентському і громадському житті української Праги, а після закінчення студій у 1929 р. переїхала до Львова. У 1930 р. стала редактором журналу "Нова Хата", який видавала кооператива "Українське Народне Мистецтво", де працювала до вибуху Другої світової війни. Особисті прикмети Л. Бурачинської причинилися до її успіхів у новій професії, а це вроджений талант, вища освіта, широкий діапазон зацікавлень, обізнаність з українським суспільним і культурним життям та його провідними постатями.

Під час Другої світової війни Л. Бурачинська пережила особисті трагедії, після війни перебувала в Австрії. У 1947 р. нав'язала контакт з редакцією "Нашого Життя", опісля надсилала дописи і статті. До США прибула з матір'ю у 1949 р. і від червня того ж року почали появлятися у "Нашому Житті" її статті і рецензії. Вона також редагувала сторінки СФУЖО.

Точніші інформації про новий журнал знайдено у протоколі засідання Екзекутиви з 17 грудня 1950 р. Після дискусії про "Наше Життя" узгоджено склад редакційної колегії: О. Лотоцька, відповідальна редакторка, Л. Бурачинська, начальна редакторка, членки Кекилія Гардецька (пресова референтка СУА) і Амалія Рублева. Установлено також місячну платню редакторів — О. Лотоцької 25 дол. і Л. Бурачинської 75 дол.

У протоколі подано також, що місячно виходить

1,200 чисел коштом 250 дол., річний бюджет "Нашого Життя" виносить 5,000 дол., на конті пресового фонду є 2,061 дол. Залишено дотеперішню передплату — в США 2 дол., в Канаді 2.50 дол. річно.

Перше число журналу "Наше Життя" вийшло в січні 1951 р. на білому гладкому папері в кольоровій картоновій обкладинці. Обгортку оформлювали мистці Петро Андрусів (у 1951, 1952 і 1955 роках) і Святослав Гординський (у 1953 і 1954 роках). У січні 1956 р. появилася нова обкладинка на білому лискучому папері, тяжчому як сторінки журналу, з кольоровим друком. Прізвища мистця не подано. На обгортці поміщувано різні знімки: видатних постатей сучасного і минулого, картин і скульптур українських мистців, народної ноші, ікон, архітектурних пам'яток тощо.

У 1951 і 1952 роках число журналу мало 24 сторінки, від 1953 р. до 1974 р. — 32 сторінки, від 1975 р. — 36 сторінок. У різні роки деякі числа мали 40 сторінок.

У 1951 р. журнал появлявся щомісяця, від 1952 р. — раз в місяць за винятком серпня. Липень мав число 7, вересень — число 8. Правильно було 6: липень — серпень, число 7 — 8, вересень, число 9, згідно з нумерацією місяців.

У 1951 р., в грудневому числі, не було змісту річника, у 1957, 1958 і 1959 роках у змісті подано лише куховарські приписи і рубрику "При громадській роботі". У всіх інших річниках був предметний покажчик, гасла якого часто міняли. Авторський і предметний покажчики впроваджено у 1985 р.

На зворотній сторінці обкладинки друкують стандартні інформації: назву і адресу видавця, ціну передплати, прізвище редактора тощо. У січневому числі 1951 р. поміщено "редагує редакційна колегія — нач. редакторка Л. Бурачинська". Від лютого того ж року до останнього числа, яке вона редагувала (вересень 1972 р.), не подавано прізвища редактора, що виглядає на продовження традиції, коли редактором була О. Лотоцька. В газеті подавали лише "Урядовий орган СУА", адресу редакції і адміністрації, хоч у "Вістях з Централі" кілька разів появилися прізвища редактора і членок редакційної колегії.

У січневому числі 1958 р. поміщено вперше склад редакційної колегії, до якої входили Л. Бурачинська, Кекилія Гардецька (пресова референтка СУА), О. Лотоцька, д-р Наталія Пазуняк і Марія Юркевич. Відтоді склад редакційної колегії, який мінявся протягом років, друкують постійно з Л. Бурачинською на першому місці (азбучний порядок).

На першій сторінці журналу поміщувано редакційні статті. У першому річнику знаходимо п'ять статей О. Лотоцької, по одній Л. Бурачинської, О. Кисілевської, Ю. Шустакевич і чотири — нових авторок: Марії Голуб,

Марти Зибачинської, Ірини Книш і "Бувшої членки Екзекутиви". Від січня 1951 р. до вересня 1972 р. появилось понад 200 редакційних статей. Різноманітність тематики численних авторок важко класифікувати за якимсь ключем. Узагальнюючи, можна навгад назвати деякі теми, пов'язані з жіночим рухом, організаційними, громадськими, політичними проблемами, історичними річницями, подіями в Україні, починами СУА або громади, що відповідали потребам часу.

Традиційні теми продовжувано: в лютому — про героїнь, в березні — про Т. Шевченка, а в листопаді про здобуття Львова у 1918 р. Коли у тих місяцях була редакційна стаття на іншу тему, поміщували поему для відзначення річниці. Різдвяні числа появлялися різно: в газеті і в журналі в січні до 1963 р., від 1964 р. — в грудні, опісля в січні і в грудні як компроміс, метою якого було вдоволити поділену громаду — прихильників юліянського (старого) і григоріянського (нового) календарів. На весні виходило лише одне великоднє число.

Перегортаючи сторінки чисел журналу за 1951 р., знаходимо знайомі рубрики: "Вісті з Централі", "Централа одержала", "При громадській роботі", "Що варити і пекти", яку продовжувала редагувати Н. Костецька, "У нашій хаті", "Українська вишивка".

У березні появилася нова рубрика "Нашим малцям" зі вступом під заголовком "Говорить дитяча сторінка", де заповідалося, що вона приносить казочки, віршики і цікаві оповідання. На сторінці не поміщено прізвища Марії Юркевич, яка редагувала сторінку в кожному числі журналу понад 16 років. Померла в листопаді 1967 р. У травні 1968 р. поміщено її біографію пера Галини Лашенко.

У вересневому числі 1967 р. подано коротку біографію зі знімком Рути Галібей, яка редагувала сторінку "Нашим малцям" від вересня 1967 до жовтня 1971 р. Її наступницею була Ганна Чернінь.

Треба згадати, що у 1944 р. була спроба впровадити до газети "Наше Життя" рубрику "Сторінка нашої дівчорі". В червні помістили сторінку та заповіли, що вона буде друкуватися у кожному числі. У серпні видали чверть сторінки з повідомленням, що через брак паперу будуть її друкувати лише деколи. Сторінка більше не появилася.

У 1949 р. Л. Бурачинська започаткувала рубрику "Нові книжки", яка в журналі появлялася постійно, рецензії друкували час від часу.

Від 1944 р. в газеті поміщувалося короткі "Посмертні згадки" про відхід у вічність членок СУА, звичайно на 3-ій сторінці, про смерть видатних постатей появлялися повідомлення на першій сторінці. В журналі ця рубрика була теж обов'язкова, некрологи друковано звичайно в половині числа. У 1952 р. вістку про смерть та біографію Юлії Шустакевич, співосновниці та першої голови СУА, поміщено на 2-ій сторінці. Некрологи видатних чоловіків — мистців, письменників, акторів подавали у змісті річників під гаслом "Постаті".

У 1951 р. в журналі друковано резолюції та інші матеріали 9-ої Конвенції СУА. Крім резолюцій патріотичного і декларативного характеру, деякі були діловими і мали практичне значення. Вирішено посилити фонд

"Мати і Дитина" та продовжувати допомогову акцію. Зобов'язано відділи розповсюджувати твори Лесі Українки "Spirit of flame". Схвалено зміну оформлення та поглиблення змісту "Нашого Життя", а також створення фонду на придбання дому СУА.

У цьому числі закінчено звіти Головної Управи СУА і відділів. Осипа Грабовенська написала статтю про ювілейний концерт, який закінчився показом драми Лесі Українки "На полі крові" у виконанні нових імігрантів — артистів українського театру під проводом Володимира Блавацького.

У "Вістях з Централі" в січевому числі проголошено кампанію приєднання нових передплатників "Нашого Життя" та призначено нагороди відповідно до кількості передплат — за 50 — вишивану блюзку, за 25 — керамічну вазу, за 15 — книжку "Spirit of flame". Перший реченець був до 31 березня, який опісля продовжено до 31 травня.

Поміщено пригадку про збірку на будівельний фонд, започаткований у 1950 р.

Екзекутива СУА подякувала за даток 50 дол. на пресовий фонд синам і дочкам Юлії Яремової, почесної голови СУА, в пам'ять їх матері, яка померла у 1948 р. Нащадки Ю. Яремової підтримували СУА, організацію, яку вона очолювала від 1925 до 1931 року. З нагоди 30-ліття Окружної Ради Нью-Йорку у 1970 р. у пропам'ятній книжці поміщено платний привіт в її пам'ять від дітей, а у конвенційній книжці у 50-ліття СУА у 1975 р. — від дітей, внуків і правнуків.

У "Вістях з Централі" в квітні Екзекутива доручила відділам відзначити 100-ліття народження Наталії Кобринської. Повідомлено, що листи з признанням і похвалами "приходять з усіх кутиків Америки та інших країв". На жаль, у журналі не поміщено ні одного листа. Заразом звернено увагу на підсилення пресового фонду та вирішено призначити на ту ціль дохід з "Дня матері" — імпрези, яку відділи влаштовували кожного року.

У червні проголошено вислід кампанії, яка принесла 411 нових передплат та признано нагороди. У цьому самому числі появилася зайвий раз стаття О. Лотоцької про важливість "Нашого Життя" для організації. Вона пояснювала різницю між комерційними і організаційними виданнями, заохочувала членок збирати оголошення, ціна яких не є висока та все ж таки підсилює бюджет журналу.

У "Вістях з Централі" в липні поміщено повідомлення про піврічні збори Екзекутиви, що відбулися 17 червня з участю Л. Бурачинської, згідно з ухвалою з 11 січня, щоб її запрошувати на засідання.

Вирішено проголосити другу кампанію приєднання передплатників з реченцем до 31 грудня та призначено нагороди. Схвалено звернутися з проханням до відділів, щоб скорочували свої дописи. У протоколах цього засідання знайдено дані, яких не включено до "Вістей з Централі", а саме, що на конті пресового фонду залишилося 85 дол., тираж збільшено до 1,500 чисел, а на засіданні 16 вересня — до 1,700. Ці доповнення з протоколів засідань передше і тепер подано як виняток лише тому, щоб читачі були поінформовані про тираж та фінансове становище "Нашого Життя", коли його формат змінено з газети на журнал.

Закінчення в наступному числі.

Рис. Христини Головчак-Дебаррі
— членки 86-го Відділу СУА, Н. Дж.

КАМІЛІЯ ГУК

МАЛЬВИ

Коротко живучі маки —
червоні, чорні —
любов, журба —
Все закоротко цвіте —
і насіння розлітається
по світі —
але рідко коли закорінюється і
росте.
Мальви простягають голови вгору,
могутні, повно-цвіт —
і їх дощ не змиє і вітер не
завіє
а насіння скрізь росте.
Рік в рік поширюються кущі —
Листя широкі —
і щораз більше і більше
їх росте.
Простягають голови до неба —
моляться —
Мальви — Україна ще живе!

Із збірки "Мальви" Камілії Гук, 1993.

НИНА ГНАТЮК

Виселяють Народичі. Виселяють Народ...
Де той Ноїв ковчег, щоб спастись від потопу,
Від повітря убивчого, від отруєних вод,
Від роси і трави, від петрушки і кропу...

Що за чорна жура, що за люта вина
Над полями й лісами, над коренем-плодом?
Той рятується в церкві, той — в бочці вина...
Страшно бути сьогодні українським народом.

Гірше бомби й ножа — радіація скрізь.
Вже не знатимуть діти ні річки, ні хати.
Чуєш, доню, у воду босенька не лізь,
Впало яблуко — Боже, не можна чіпати!

Скільки літ нам зосталося — десять чи п'ять?
Скільки нам ще топтати стежину між руті?
Ти сьогодні приїдь — завтра душі згорять.
Ти сьогодні цілуй — завтра може не бути.

НАГОРОДИ КОВАЛЕВИХ

У 1967 році, щоб відзначити п'ятдесятиліття свого подружнього життя, Леся і Петро Ковалеві створили Науково-Літературний Фонд, з відсотків якого нагороджується паристого року історичну працю, а непаристого — літературний твір. Праці мають бути пов'язані з українською тематикою, а конкурс відкритий "всім талановитим силам, чоловікам і жінкам".

Подружжя Ковалеві, родом з України, жили і померли у Швейцарії. Вони вирішили передати адміністрування нагород їхнього імені Союзові Українок Америки, бо вважали, що ця організація непідкупна, не проводить марного партійного політиканства і віддано займається громадською справою. СУА сумлінно виконує волю фундаторів, хоч були роки, коли приходилось не присуджувати нагороди нікому. Серед лавреатів нагороди Ковалевих — проф. Омелян Пріцак, д-р Мирон Куропась, Уляна Старосольська та інші науковці і письменники різного віку.

Нагорода Ковалевих за 1994 рік присуджується за оригінальну наукову працю з галузі українознавства. Праці, друквані за останні три роки, просимо пересилати у трьох примірниках до Централі Союзу Українок Америки до 1 липня 1994 року. Праці можуть бути писані українською чи англійською мовами, але мусять розглядати якийсь важливий аспект розвитку України, її історії, культури чи народу.

Жюрі проголосить свій вибір на з'їзді Асоціації Україністів, що відбудеться одночасно з конвенцією Американської Асоціації Сприяння Слов'янських Студій в листопаді у Філядельфії.

Марта Богачевська-Хом'як

МАЛЕ СЕЛО

БЕЗ ВЕЛИКИХ ПОДІЙ

Тамара Мандебура, до минулого року заступниця декана катедри історії Київського університету, вистала в селі Народичі біля Чорнобиля. Там і досі в родинній сільській хаті живе її вісімдесятирічна мати. До чепурної трикімнатної хатини, поруч стайні, курника, клуні і санітарного курінця, переїхала тітка Тамари зі села, що ще ближче розташоване біля Чорнобиля, ніж Народичі. Народичі розкинулися на піщаних висохлих болотах Полісся. Церкву знищили більшовики ще на початку 1920-их років, а дім культури — десь тепер у зоні. Головна вулиця Народичів — у соняшний день золотиста від піску — проходить повз хату матері Тамари.

Де-не-де перед хатами лавочка, а на лавочках неділями висиджують селяни. По вулиці, на якій немає ні сміттjчка, ні папірчика, проходжуються кури і гуси. Окрім холодної криниці з дерев'яним дашком та цинковим відром, на вулиці немає нічого. Хатки, квіточки, селяни у гумових чоботях і сірих ватяних фуфайках. Небо, піски, висушені болота, перетворені у поля, і сірі, але усміхнені лиця селян. Вряди-годи надійде мале дитинча з бабусею. Батьки переїхали або намагаються переїхати в більші міста, де життя легше і де можна заробити гроші, а не тільки вирощувати плоди. Городини з Народичів тепер не купують, та й нікому її купувати. Люди не приїжджають, як колись, до Чорнобильської катастрофи. На Україні, як у світі взагалі, Чорнобиль не означає місцевості, це вже прийняте скорочення Чорнобильської катастрофи.

Валерій Закусило, що помагав мені у Києві господарювати, купував квитки, куди треба, направляв замки, вікна, возив у степ і до Мотриного лісу біля Мазепиного Суботова, виростав у Києві і знає його як міська дитина. Але козацький рід Закусил досі залюднює половину села, суміжного з Народичами, і різні дядьки Валерія заступали йому батька, що у звісний міський спосіб покинув дружину і малих хворих дітей. Валерій знає село і навідується до дядьків, коли йому треба допоміж в роботі.

Тамара Мандебура не часто відвідує матір — автобуси погано їздять, та й вдома і на праці багато роботи. В додатку, Тамара — правдивий науковець. Світ, який їй відкрила вчителька сільської школи, позичаючи різні книжки, далі зростає відкриттям нових галузей історії. Так я і заприятлилася з Тамарою коли вона героїськи боролася, щоб професор Омелян Прицак та я читали нормальні курси в історичній програмі університету. Тамара наполегливо працює над книжками, які не могла читати колись.

Мешканці села Народичі. Перша справа — Марта Богачевська-Хом'як.

Narodychi residents. First from right — Martha Bohachevsky-Chomiak.

Вона приготує нові курси, намагається допомогти своїм дітям, але не хоче влаштувати їх. "Це вони, пані Марто, мусять самі зробити. Ми з чоловіком дали їм можливість, працювати мусять самі", — каже вона.

Минулої весни, коли у мене відкрилося віконце часу, я попросила Валерія поїхати в Народичі. Тамара везла матері хліб, м'ясо, цукор. Автом поїздка триває, навіть окремим шляхом, нецілих три години.

Ніч перед нашою поїздкою закінчувалися інспекційні наради Комісії науковців ЮНЕСКО про акредитацію університету "Києво-Могилянська Академія". Приїхало шість експертів-науковців з різних держав світу, серед них і я. Ректор університету Вячеслав Брюховецький вже два роки вислуховує від мене настанови, що треба рубати вікно у ширший світ, діставати поради від західних адміністраторів університетів, подаватися за підмогою до великих фондів, не обмежуватися "діяспорними" зв'язками. Не так легко зробити це без деякого вміння і знання, і не завжди це вміння доступне нашим колегам в Україні. У склад комісії ЮНЕСКО я ввійшла без протесту, але стала доповідачем та головою цієї комісії без плану та без великої охоти. Мені лінки було писати, та ще писати для ЮНЕСКО, і хотіла, щоб це зробив хтось інший. Але хто? Треба не тільки двомовности, але розуміння процесів інтеграції двох культур та зрозуміння праці Києво-Могилянської Академії.

Шановний пан ректор оголосив вибір самочинно і публічно, і щоб не було скандалу, я покійно взялася до дводенної праці. Треба було координувати дискусію, підсумовувати наслідки оцінки університету членами комісії і написати належні звіти. Для моїх послуг затримали секретарок, і було велике замішання, коли виявилось, що "пані Марта, вона ж бо і професор, сама пише швидко на комп'ютері і не потребує секретарської помічі". Професори на Україні все ще часто

вважають, що володіти клявіатурою машинки до писання — це жіноче діло, не гідне їхнього інтелекту.

Після нарад і церемоніального покладення квітів перед пам'ятником Шевченкові біля Київського університету, відбулася елегантна вечеря у відновленому старому торговому домі на Подолі, через вулицю від Києво-Могилянських будинків. Був чудовий вечір, і політична, наукова та творча еліта Києва доказувала неодноразово, що Україна швидко виходить із колоніального статусу. Науковці, дорадники ЮНЕСКО, провадили цікаві розмови, переконані у правильності їхньої високої оцінки університету "Києво-Могилянська Академія". Такий вечір міг пройти у будь-якому гарному університетському місті і я, як часто в Києві, почувалася як вдома.

Вранці я вдягнула джінси, і ми поїхали в Народичі, в село. Та я помилялася, думаючи, що їду тільки на село. Україна гордиться не тільки новими університетами, але і районними центрами, що хочуть привітати навіть тих гостей з-за кордону, які на довгий час приїжджають в Україну. Впродовж мого року на Україні Тамара Мандебура неодноразово рятувала мене медом, варенням та чаями і тепер, користаючи з нагоди провідати матір, вирішила, що не селами одними живе Полісся. В районному центрі на нас чекав представник Президента, котрий повіз нас в зону біля Народич. Ми займалися тим, чим і личить займатись біля "зони". Тут також витворився свій протокол поведінки. Змірявши висоту радіації, оглянувши закриті будівлі, я мала враження, що опинилася в якомусь "містечку духів" американського дикого заходу, ще перед приходом туристичної індустрії. Якесь почуття нереального спокою, пріречености людської тимчасовости. Збирання вражень на пізніші розмови — тут і причина, чому я не хотіла їхати до Чорнобиля, мовляв, і я покпала руку у рани Його. Невже ж я підпала під вплив того лірично-кисло-солодкого тону української журналістики, що виводить мене з рівноваги? Якщо ні, то чому пишу цим тоном і такими натяками?

Потім ми погугорили з недільною групою народу у скверіку, яку ніяк не можна назвати товпою, і заїхали на фабрику. Там працював тільки кухар — і то в нашу честь. Обід був на рівні київського, але на мій легендарний апетит впливало доквілля. Це було сильніше за Кафку. Давно, коли я вперше побачила Майданек, цей млин нацистської смерті, я була шокована, що на лавках пропам'ятного парку місцеві поляки їдять полуденки. Потім я зрозуміла не банальність зла, а потребу жити. Біля Чорнобиля також утверджується життя на місці смерті, і горді українці цієї місцевости мусять показати американці, що на фабриці для гостей і начальства є відповідна їдальня і світовий рівень міської культури. Мені незручно було за джінси, але мої господарі та їхній коньяк і шампанське притупили незручність.

У матері Тамари не було закуски. Вона втішилася хлібом, якого не завжди доставляють в села. Дядьки на вулиці в розмові виявляли почуття гумору і реалістичний підхід до політики.

Нагадували мені американців з малих містечок Заходу — почуття гумору та реалістичний цинізм в оцінці можливостей їхнього власного життя. Не було кислого нарікання і найменшого набундючення. Будь ласка, так ми живемо, давайте, зробіть знимку і скажіть нам дещо про себе, про своє життя в Києві. Вибірні представники не часто навідуються до Народич чи до інших сіл та містечок України на розмови з виборцями, і населення часто хоче знати від приїжджих з Києва, що діється в їхній столиці. Вашингтон їх менше цікавить. Повний місяць над піщаними полями Народичів був ближче від Вашингтону.

Навряд чи ці селяни схотіли б допомогти, та це академічне питання, над котрим ми, академіки, час від часу застановляємось. Фактом є, що допомогти вони не одержали. От якби то, казали, нам нового насінечка, а то може якої крамнички, щоб купити продукти, а так, глядіть, які хороші ціплятка. Та й картопля ще є, і я їду до Києва з мішком бульби. Пригодиться, каже Валерій, у Києві на базарі вона ще дорога. Переговори на базарі веде Валерій; він не прихильник американської допомоги торговцям, і мої виклади про малий бізнес йому не потрібні. Якщо я хочу, щоб розвивався бізнес, нехай я його починаю собі чи з кимось.

От так, — дайте нам можливості, пошануйте нашу працю, дозвольте нам жити як люди. Дайте нам зерно, а навіть піщана земля в тіні Чорнобиля з працею людських рук зародить.

Я говорила, сміялася, спілкувалася на всіх рівнях, весь час думаючи, чому такі різні прошарки, чому так мало правдивого спілкування у демократичній Україні. Більшовики знищили мову політичного спілкування, обезцінили поняття, на яких ми будуємо свої суспільні відносини. Демократизм, громадська відповідальність, пошана праці іншого, рівноправність — це в контексті близького минулого звучить шаблонно і порожньо. А вулиця Народич не шаблонна — вона просто порожня.

Знана зі своєї розважливости та раціональності, в Народичах я, не думаючи, напилася води з криниці, і то з цинкового відра. У зворотній дорозі ми стали в зеленому Поліському лісі, у зелених радіаційних водах. Пили цілющий чай Тамари Мандебури. Тим разом він мене не врятував. Я прохворіла два тижні, потому сміялися — чорнобильська грипа. А може нерви не витримали людського повсякдення?

Мені було незручно слухати часті слова захоплення українців, мовляв, як я, американка, даю собі раду в тяжких умовах життя на Україні.

Моє життя важке, пані Тамаро?

ВІТАЄМО!

Вітаємо новообрану головну директорку Інституту Катехиток Серця Ісусового у Бразилії Ольгу Корчагін та бажаємо їй Божого благословення у п'ятирічній каденції!

Ольга — перша стипендіатка СУА, яка закінчила вищі студії у Бразилії. Її спонсорами були подружжя Ярослав і Дарія Говиковичі з Огайо. Опісля добродій Микола Бойчук з Нью-Джерсі оплатив їй педагогічні курси в УВУ. Останні двадцять років вона була директоркою інтернату колегії св. Ольги у Прудентополі, Парана, Бразилія, де вчать дівчата українського походження.

О. Корчагін викладала також українську мову в духовних українських католицьких семінаріях у Куритибі та Прудентополі. Під її наглядом, завдяки меценатам Миколі та Мей Бойчукам, збудовано новий інтернат у Прудентополі.

Екзекутива Союзу Українок Америки

*Зліва: Надія Корчагін, Дарія Говикович, Ольга Корчагін.
From left, Nadia Korczagin, Daria Howykowych, Olga Korczagin.*

ОЛЬГА КОРЧАГІН

ІНТЕРНАТ — ДОРОГА В ЖИТТЯ

На початках організованого життя українців у Бразилії відчувалася гостра потреба інтернатів для підростаючого покоління. Велика кількість українців поселилася в селах, хуторах, джунглях, де взагалі не було ніяких шкіл. Віддаленість поселень від міста та одне від одного змушувала батьків, які бажали віддати дітей до школи, залишати їх у бразильських інтернатах. Ці інтернати були поширеними і модними, вони поділялися на урядові, духовні та харитативні.

Заможніші родини різних національностей, що жили у Бразилії, віддавали дітей на виховання до інтернатів, які мали звичайно і школу. Звідси і назва — колегії.

Перші українські переселенці теж посиляли дітей на виховання і вишкіл до інтернатів. Але на це мали можливість заможніші і чільніші родини, в чому допомагали їм священники, дбаючи про добрий вибір, узгодження, а часом і влаштування відвідин родичами.

Та зберегти в тих інтернатах наше, українське, ставало щораз трудніше. Все більше відчувалася потреба мати свої національні інтернати, і виникла проблема кому і як займатися і утримувати їх.

Першим, хто відважився зайнятися цим, був отець Рога, український священник, який народився в Бразилії і виховувався в латинській семінарії. Він започаткував Малу семінарію св. Йосифа в Прудентополі і далші інтернати почали своє існування в духовних спільнотах. Цим займалися Сестри Службениці, Катехитки Серця Ісусового, Сестри св. Анни, Сестри св. Йосифа та Василіянки. Крім перебування у шкільному часі, інтернати ще давали можливість студентам вивчити українську мову.

Коли звертали увагу на когось, хто більше озна-

йомлений з українськими справами, культурою, виявлялося, що він виховувався в інтернаті. Інтернат своєю структурою завжди дбав про розвиток і плекання української національної культури і в ньому завжди був хтось зі старших емігрантів, який знав і цінив українську мову, обряди, звичаї. Ці люди підтримували постійний контакт з молодими вихованцями, молодь мала добрий приклад, а з часом стажувалася в ролі виховників.

Церква, обряд, звичаї — це те, чого шукають українські родини, але чим часто нехтують чужинці.

До прийняття в інтернат звичайно були і є певні умови — обов'язкова приналежність до української національності.

Практика показала, що інші національності краще відокремлювати. Було б дивним не бажати мати молоді зміну, не заохочувати її на покликання до духовного стану та виховувати її у релігійному дусі з поглядом на лідерів у громаді.

Щоб мати лідерів у громаді, церковна ієрархія і духовні особи дбають, щоб на місцях були батьки і матері, які служили б церкві, священникові, провадили спільноту. Для цього заохочували родини віддавати дітей на виховання до інтернатів, щоб у майбутньому було кому займатися цими справами. Свідомі родини заохочують своїх дітей змалку до навчання в інтернатах, бо хочуть бачити їх посвяченими Богові, або в кращому культурно-економічному становищі.

Навчання в інтернатах дає дітям відчуття привілею, гордості. Вони горді з того, для них це засіб виховувати в собі відчуття більшої впевненості, це можливість пошуку кращої позиції, помешкання, харчування, одягу. Це нагода з часом вийти в лідери, стати відповідальним, утвердитися в знанні укра-

їнської мови і всього того, що буде потрібне лідерів у своїй спільноті, перед своєю громадою. Це також збереження молодих людей від деморалізації, наркоманії, налогів, скерування до вищих цінностей, заохоти до кращого життя.

Щоб задовольнити бажання церковної ієрархії, діти виховуються в українському і релігійному дусі. Виховники інтернатів дбають про високий рівень культури, моралі, здоров'я, про самозбереження від чужих впливів, наставлених на денаціоналізацію, про віддану працю в громаді, безітересовної посвяти спільноті. В жіночих інтернатах особливу увагу звертають на піднесення гідності жінки і її ролі в громаді.

Для цього тримається усталений порядок: навчання релігії й обряду, української мови, звичаю, історії, музики, пісні, танцю, заохочують до ручних робіт українського мистецтва як вишивка, писання писанок, різьба, до домашньої роботи — чищення, прання, прибирання, готування їжі, вирощування ярини, плекання саду, птиці, домашніх тварин поля. Все це виконується спільно, за чергою, при допомозі старших, щоб у мирному братньому житті виховати себе соціально і кооперативно.

Кожен з інтернату повинен вийти здатним дати собі раду в житті й праці, бути корисним для суспільства.

Інтернати звичайно утримуються касою духовної спільноти, яка має видатки, а не заробітки.

З огляду на те, що виховання дітей здебільшого є асистенцією для Церкви й громади, деякі родини вважають, що вже багато зробили тим, що віддали дитину на виховання.

Вони свідомі того, що вже на перших вакаціях дитина не дуже їм допоможе в полі, зате вона буде займатися працею в громаді — катехизацією, курсами, концертами. І тому батьки вважають, що їм належиться подяка, а не витрачання грошей. Отже з малою фінансовою поміччю зі сторони батьків інтернати мають труднощі удержання. Тут входить і приладдя, і утримання помешкань, харчування, одяг, лікування.

Від 1967 року почалася стипендійна поміч СУА. Ця поміч була бажана для нас на утримання інтернатів. Поміч іде на особу, але на руки директора, із призначенням на утримання стипендія. Були труднощі, бо батьки хотіли використати стипендію для власних потреб, наприклад, закуп чогось у господарстві. Подекуди і до сьогодні це збереглося.

Розуміючи ці труднощі, СУА скеровує поміч так, що директор інтернату отримує стипендії і переводить їх до каси. Завдяки цьому інтернати мають можливість утримувати більшу кількість студентів.

З огляду на те, що майже не маємо сиротинців, інтернати приймали і приймають дітей, які з різних причин не мають батьків або не мають можливості

вчитися. Це — сироти, напівсироти, діти, покинені та занедбані батьками або з багатодітних убогих родин. Часто такі родини просять взяти одну-дві дитини до інтернату, щоб скоротити домашні витрати. В інтернатах ці діти є на рівні з іншими і звичайно виходять в люди, даючи собі раду в житті, а також стають лідерами в своїх ділянках. Хоча з такими дітьми часто бувають виховні та економічні проблеми.

Інтернати мають майже столітню практику. Нині вони і далі існують, виконуючи свої завдання. З часом обставини змінюються. Наприклад, тепер у деяких селах засновують гімназії. Початкові школи є майже всюди, а середню освіту можна здобути з часом. Також все менше й менше дітей потребують перебувати в інтернатах. Українська мова в деяких урядових школах запроваджена як предмет. У 1991 р. вона стала обов'язковою в усіх державних школах у штатах Парана і Санта-Катарина. Поліпшуються дороги і транспорт. Автобуси тепер заїжджають до заможніших сіл і розвозять дітей до найближчих гімназій, а тих, хто набуває середню та вищу освіту, — до міста.

Зменшується кількість дітей в родинях, батьки хочуть мати їх коло себе, можуть забезпечити їх, мають для дітей приватні помешкання в місті під час шкільного періоду.

Духовні спільноти тепер діляться на менші, церковно-релігійні зобов'язання розширюються, але роздрібнюються, виховання здійснюється на місці, проживання в родині або малими групами і тому рекрутування покликань з інтернатів щораз зменшується. Організуються курси, з'їзди, семінари для виховування провідників для Церкви і громади.

Знання української мови діти можуть отримати в садочках, рідній школі, в клубах, організаціях, на курсах, в народних школах, де вже українська мова офіційна. У порівнянні з іншими, ми, українці, найдовше затримали інтернати. Але яка їх майбутність — невідомо.

Враховуючи всі зміни в останніх часах, ми будемо нові доми функціональними, щоб можна було їх використовувати також для курсів, з'їздів, шкільних навчань, вакаційних осель, реколекцій. Нам потрібно тепер великих приміщень і саме інтернати відповідають цим вимогам.

В імені української громади в Бразилії, в імені нашого духовенства, опікунів інтернатів та українських родин, в імені виховників та стипендіатів я хочу подякувати всім нашим спонсорам і добродіям за щедрість, підтримку, зрозуміння, великодушність і чутливі українські серця. Дякуємо Стипендійній Акції СУА, її працівницям на чолі з Анною Кравчук, яка організовано і самовіддано виконує цю святу справу.

**27-ий Відділ СУА ім. Ольги Басараб
у Пітсбургу, Пенсильванія,**

*щиро вітає
редакцію журналу "Наше Життя" з 50-літтям
і бажає многих і благих літ!*

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ

ОКРУЖНІ З'ЇЗДИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ВІДБУЛИСЯ

Округа Дітройт — 5 лютого 1994 р. Головну Управу представляла голова СУА Анна Кравчук. Головою Округи обрано Лідію Колодчин.

Округа Нью-Джерсі — 19 березня 1994 р. Головну Управу представляла голова СУА Анна Кравчук. Головою Округи обрано Ярославу Мулик.

Округа Чикаго — 12 березня 1994 р. Головну Управу представляла перша заступниця голови СУА Ольга Тритяк. Головою Округи переобрано Анастасію Хариш.

ЗАПЛЯНОВАНО

Округа Нова Англія — 16 квітня 1994 р. Головну Управу представлятиме фінансова секретарка Таїсса Турянська.

Округа Нью-Йорк — 17 квітня 1994 р. Головну Управу представлятиме перша заступниця голови Ольга Тритяк.

Округа Північний Нью-Йорк — 17 квітня 1994 р. Головну Управу представлятиме голова СУА Анна Кравчук.

Округа Філадельфія — 17 квітня 1994 р. Головну Управу представлятиме кореспонденційна секретарка Головної Управи Варка Бачинська.

Округа Огайо — 23 квітня 1994 р. Головну Управу представлятиме голова СУА Анна Кравчук.

5 березня ц. р. у приміщенні Організації Об'єднаних Націй відбулася зустріч керівників громадських організацій і жертводавців на купівлю і перебудову будинку Генерального консульства України в Нью-Йорку з Президентом України Леонідом Кравчуком та представниками Уряду України. СУА представляли: голова Анна Кравчук, перша заступниця Ольга Тритяк і редактор журналу "Наше Життя" Ірена Чабан.

14 січня 1994

*До: Вельмишановної Редакції "Нашого Життя"
Нью-Йорк.*

Вельмишановна Редакціє!

*З ювілеєм Вашого журналу бажаємо Вам дальших успіхів!
"Наше Життя" сповняє не тільки важливу функцію комунікації для СУА,
але й доповнює інформаціями про українську культуру, і таким чином виконує
дуже потрібну роль в діаспорі.*

*Усім членам Редакції, співпрацівникам та Управі СУА, як і всім членкам
СУА, з нагоди Вашого ювілею бажаємо Вам таких же успішних дальших
десятиліть!*

З пошаною і привітом,

Редакція "Сучасности"

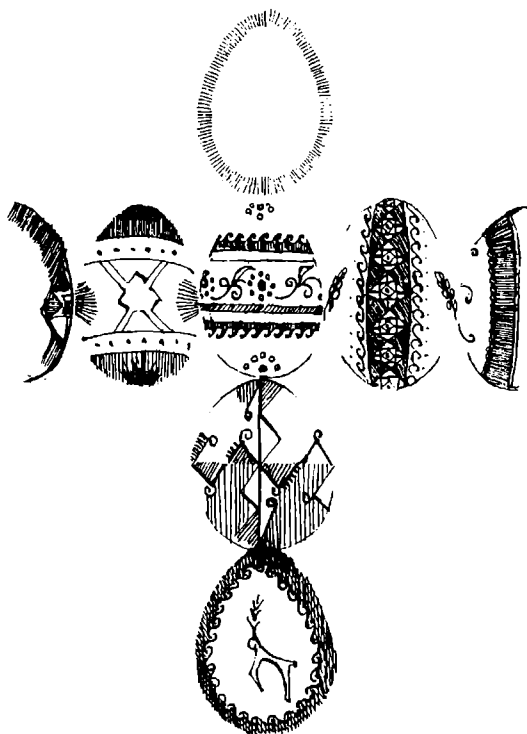
OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

VOL. M

APRIL 1994

Editor: Halyna N. Kuzyszyn

**ON THIS EASTER HOLIDAY WE WOULD
LIKE TO EXTEND OUR GREETINGS TO
ALL MEMBERS OF OUR
ORGANIZATION, SUBSCRIBERS OF
OUR LIFE MAGAZINE AND TO
UKRAINIANS THROUGHOUT THE
WORLD.
CHRIST IS RISEN!**

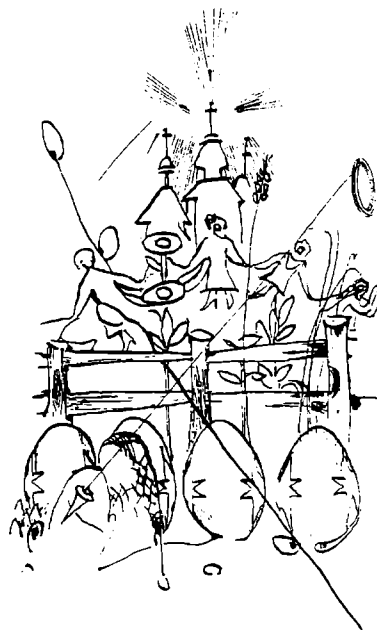
The month of April marks two happy occasions — Easter and spring, when a renewed sense of creativity fills the air, namely artistic creativity. April is also a month in which the worst nuclear explosion in the world took place in Chornobyl, Ukraine in 1986. This is why the April pages of Our Life are filled with articles on art and children's poems in remembrance of Chornobyl.

*Nay, spring did not forget! An apple tree
Tapped with its branches on my window pane;
The tender green leaves flashed before my eyes,
The snowy blossoms dropped like falling rain.*

*Then in my narrow chamber came a breeze,
Which sang to me of spring's broad, free domain,
And with it came the music of the birds,
While all the forest echoed its refrain.*

*My soul can nevermore forget the gift
Which lovely spring brought to me where I lay;
No other spring e'er was and e'er shall be
Like that which in my window bloomed that day.*

*"A Former Spring", From **Spirit of Flame**. A Collection of the Works of Lesya Ukrainka. Translated by Percival Cundy. Bookman Associates, New York.*

Illustrations by Adriana Farmiga.

Adriana Farmiga had her fondness for the fine arts cultivated in a home of traditional Ukrainian language and culture. She currently resides in New York, and is studying for a Bachelor of Fine Arts Degree at The Cooper Union School of Art.

IN BRIEF:

A Summary of Articles in the Ukrainian Section.

This issue contains the final installment of Iwanna Rozankowsky's article chronicling the 50 years of *Our Life* magazine.

"Internat — Doroha v Zhyttia," — Olga Korczagin's article, illustrates the importance boarding schools played in the life of Ukrainians in Brazil. The main objective of the boarding schools was to keep the Ukrainian identity alive in young Ukrainians. Boarding schools also gave them direction and a sense of spirituality. This article also discusses the UNWLA Scholarship Fund and how it helped finance the boarding schools.

Martha Bohachevsky writes about the small village of Narodychi, near Chornobyl, in her article entitled — "Small Village without major happenings" (Male selo bez velykykh podij). Read this charming account of those living in the village, and the way this village functions years after the Chornobyl explosion.

NEWS FROM UNWLA HEADQUARTERS

UNWLA REGIONAL COUNCIL MEETINGS

Detroit Regional Council — February 5, 1994 The Executive Board was represented by UNWLA President Anna Krawczuk. Lidia Kolodchyn was elected Regional President.

New Jersey Regional Council — March 19, 1994 The Executive Board was represented by UNWLA President Anna Krawczuk. Jaroslawa Mulyk was elected Regional President.

Chicago Regional Council — March 12, 1994 The Executive Board was represented by the first Vice President of the UNWLA Olga Trytyak. Anastasia Charsh was elected as Regional President.

FUTURE MEETINGS

New England Regional Council — April 16, 1994 The Executive Board will be represented by Financial Secretary Taissa Turiansky.

New York Regional Council — April 17, 1994 The Executive Board will be represented by the first Vice President of the UNWLA Olga Trytyak.

Upstate New York Regional Council — April 17, 1994 The Executive Board will be represented by UNWLA President Anna Krawczuk.

Ohio Regional Council — April 23, 1994 The Executive Board will be represented by UNWLA President Anna Krawczuk.

News From UNWLA Headquarters continued on last page of the Our Life section...

KITSCH: BEYOND FOLK ART

ARCADIA OLENSKA-PETRYSHYN

Kitsch, which is sometimes referred to as pseudo-art, because it is based on a false perception of what art really is, has become an ever growing threat to the understanding of the fine arts. To achieve the intended expressions, the practitioners of kitsch cultivate extra-artistic characteristics, which can be seen primarily in exaggerations and facile interpretations of subject matter. Generally this can be said of many subjects, which are presented in sentimentalized versions. As for example, multi-colored landscapes which are often seen in ethnic restaurants. Kitsch flourishes best when it feeds on emotions, especially where didactic or sentimental ideas are concerned. It is, inevitably, "art" with a message and lends itself well to expressions of ethal and nostalgic ideals.

One of the difficulties of identifying kitsch as a falsification of art is that it looks very much like art, that is, it has the same visual characteristics that art does. The difference is really one of appeal, as kitsch clearly addresses itself to the sentimentality of the viewers. One only needs to recall the many imitations of Classical

statues, including fountains which are placed in some contemporary gardens.

In a wide perspective, kitsch is most troubling as an outgrowth of the abuses of the fine arts, when non-artistic ideas are presented as art, yet it is also a concern in other areas of contemporary culture, especially in the interrelation with commercial products, as well as artifacts and the folk arts. Although the printing of cross-stitch design on ceramics is the singularly most evident problem, the application of cross-stitch on garments has resulted in misuse of folk art symbolism.

It is kitsch as an outgrowth of the abuses of the folk arts, and not as a falsification of the fine arts, which has long been a concern of Ukrainian artists and ethnographers. In 1937, in Lviv, the artist Mykola Butovych organized a symposium, entitled "Kitsch in Halychyna" ("Nasha Khata" no. 6, 1937), in which he, along with his colleagues, decisively addressed misguided uses of techniques in the folk arts. There have been numerous discussions of the abuses of the folk arts since then, yet in the absence of clear guidelines, the problem persists.

As in earlier years, the perception of folk art kitsch continues to be in terms of misuses or transfers of techniques from one field to another (as the printing of the cross-stitch on ceramics or the painting of wooden pysanky), yet the critics of kitsch have not yet addressed with sufficient vigor the underlying causes of such deviations.

Folk art kitsch is, in fact, only part of a general contemporary syndrome, only one symptom of a much more fundamental problem of understanding art. The primary cause of the blurring of distinctions between fine art and its imitations can, doubtlessly, be traced to the flourishing of mass culture, when vast possibilities of choices in art became available. Specifically, the growth of kitsch in the arts was facilitated by the industrialization of Western culture, when artifacts and then art works became more readily accessible to a wide consumer. These include souvenirs for tourists as reproductions of the Eiffel and Piza Towers, and not excluding the Empire State Building. The fine arts were initially affected when black and white prints, mainly in publications, received a large circulation, and even more so later, when reproductions of art works, as posters, became available. As an outgrowth of mass production, such prints pervade many aspects of contemporary culture and have assumed an aura of prized and valid art, simply because they look exactly like the originals and thus minimize valid distinctions.

Eventually, as the availability of actual art works grew, it reflected the tastes of a public which sought to influence the prevalent artistic sensibility of the originals which it purchased. Many artists saw rewards in playing to the sentiments of the wide buying public and, thus, contributed to the diminution of esthetic criteria, as the distinctions between fine art and its imitations became ever less obvious and kitsch flourished.

Although the sugary and nostalgic feelings (most frequently identified with lovely girls, flowers, romantic settings and similar subjects), which are usually identified with kitsch "art" are generally abundant, the most flagrant and offensive abuses of art probably occur when oppressive societies use kitsch to promote their ideologies. This was most widely apparent when totalitarian regimes, such as the Soviet Union, employed artists to depict glorifications of life under Communism. In such cases portrayals of happy workers, as well as monumental portraits, and especially huge statues of their leaders. Of course the many statues of Lenin, some of which have not yet been removed from the streets and squares in Ukraine, most readily come to mind.

Another cause of wide abuses of the fine arts and the growth of kitsch can be traced to changing approaches to what actually constitutes valid perception of art. This is especially due to the waning of the Classical ideal as the determining criterion of art evaluation

and the introduction (most decisively by Kant) of subjectivity as the inevitable principle of artistic judgment. Since then, the concept that art appreciation is subjective has developed considerably and bolstered the idea that art connoisseurship is really up to the taste of the beholder. The fact that educated information as a basis of any subjective approach is needed as well (as also postulated by Kant), is largely ignored. The absurdity of the purely subjective approach can easily be imagined if we consider the tastes of members of primitive societies as determining factors in evaluations of contemporary Western art.

The subjective approach has also affected art criticism, which is not always based on educated criteria and, besides, is hardly accessible to most amateurs of art. In societies such as contemporary Ukraine and the subculture of the Ukrainian diaspora there is nearly a total absence of valid criteria of artistic judgment.

The subjective basis of art appreciation has resulted in the self-confidence of those who are poorly educated in art yet, who have, indeed become the arbiters of taste. Artists throughout the world are catering to an ever growing market, as they are well aware that art consumers buy works on the basis of thematic content of such works, and not on the basis of their inherent artistic values. Of course, the well informed connoisseur of art has built for himself reliable defenses against the barrages of kitsch, but in the newly developed artistic markets of Ukraine such defenses are not yet in place. This is particularly troubling as depictions of sentimental and nostalgic subjects become ever more abundant in the galleries and spill out into the sidewalks of Ukrainian cities.

**The holidays will be here in a week's time.
But I don't feel the holiday spirit.
Spring never did bring me joy.
An unutterable longing blooms with
the first spring flowers,
a longing which rings from each tiny bell
of the lillies-of-the-valley, which every
evening burns so painfully as a star in the heavens.**

*Iryna Senyk, "Reflections"
From "Invincible Spirit," Translated by Bohdan Yasen.
Smoloskyp Publishing, 1977.*

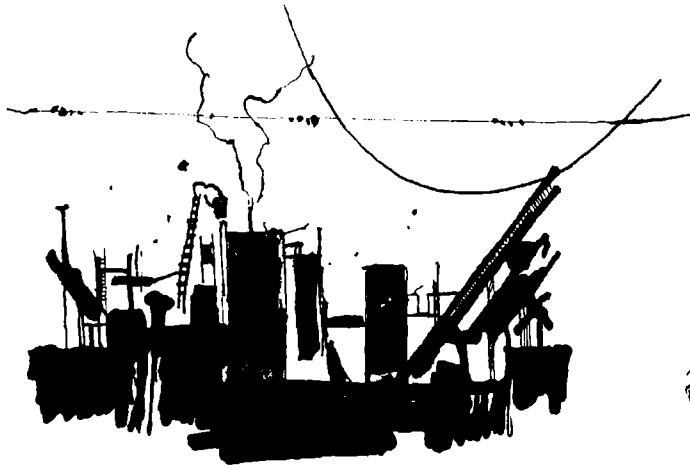

CHORNOBYL — AS REMEMBERED BY THE YOUNG

The month of April marks the tragic anniversary of the Chernobyl nuclear explosion. One of our readers, Chrystia Sonevytsky, from Arlington, Virginia, submitted some poems on Chernobyl. They were written by 9 and 10 year old students from Nottingham Elementary school in Arlington, Virginia, in honor of the commemoration of the fifth anniversary of the Chernobyl tragedy last year. The school also organized an outdoor ceremony, during which they planted a kalyna bush on school grounds. The school choir of fourth and fifth graders performed two songs in Ukrainian, even though only one of the students was Ukrainian. The songs and the entire outdoor ceremony was transmitted to Ukraine via Voice of America.

Here are some of the poems written by fourth graders, whose teacher is Miss Carolyn Cambell. They show that even very young children, from many different ethnic backgrounds, can see the impact of the nuclear explosion at the Chernobyl plant, and understand its possible repercussions.

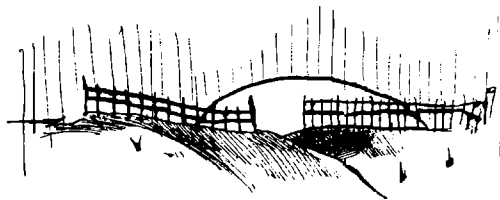
Kurt Miller, April, 1991

Look at the beauty of the sunset
Look at the dew as it forms on trees and grass.
Look at the forest as the sunlight cast down on it.
Look at the earth and the beauty of it.
Look at everything,
We're killing it all.
Soon there will be no beauty at all.

Peace and Anger — Alex Tagle

April, 1991

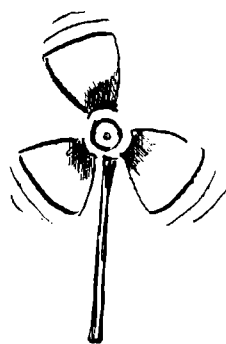
The barn is empty
The sunlight shone through the open doors
I see a daddy-long-legs,
The swings in the backyard creak
It is drizzling
I feel a chill, I hear the silence.

Soviet Parade — Ashley Kirshner

April, 1991

Today is the day.
Come out of your
homes and join the
fun.
Chernobyl is a perfect
place for fun.
Don't be on the dark
side.
The air is clean, the trees
have a great smell.
The earth is dear.
Have a fun life and come
play.

Sorrow — Laura D. Wipf

April, 1991

The one side of our
earth is ruined, flowers dead,
people killed, houses wrecked. It was
a time of sorrow, peaceful at last
when it was done, everything was
swept away, yes everyone. No more
people saying, look at our kids playing,
no more joyful sounds from all around.
No more fresh green clover, it is
all over.

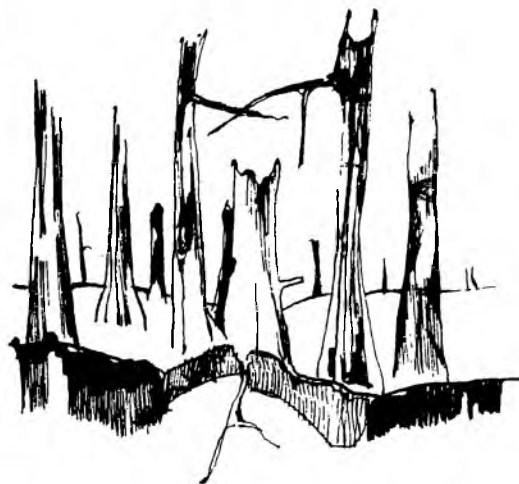
continued on next page

Breanne Smith

April, 1991

In the sunlight, I can see
A place where no one can succeed
In the peaceful evening
I feel nature's destruction at my heels
In the sunset

Footsteps of fear call upon me
An echo of silence filled with disease
A shade of confusion cries out to me
The biggest destruction that man has seen.
If the world could only fix it
The biggest mix up that man has ever denied
The whole world's tragedy that makes us sigh.

The Chornobyl Tragedy — Alex Tagle
April, 1991

The one side of the earth is empty
The sunlight not shining through
The windows of the houses.
It is evening and
There is silence.

Illustrations by Adriana Farmica

BRANCH NEWS: UNWLA BRANCH

115

NATALIE NAZARK-STEFAN

The members of UNWLA Branch 115 (named after the poet Lina Kostenko), have been busy with many ongoing projects since our chapter was founded three years ago. We have sponsored a booth with a local pysanky artist at several large community art fairs each year. Through these exhibits we aim to share our heritage and artistry with our non-Ukrainian neighbors, and to raise funds for other philanthropic activities.

We have donated and packaged five shipments of new medications and medical supplies to clinics and hospitals in Ukraine, through the Medical Clinic on Wheels Foundation based in Wisconsin. These drugs were donated with the help of our members who are medical professionals and were valued at over \$20,000. We sponsor a young Ukrainian student in Prudentopolis, Brazil with the UNWLA Scholarship Fund and write her individual letters, as well as send packages. We currently have ten active members living in the Detroit (Warren), Ann Arbor areas and hope to continue expanding our group and activities in the upcoming months.

Branch 115 members during a Christmas party this year. From left: Irene Stadnyk, Natalie Nazark, Zwenyslawa Sz wajkun, Kwitoslawa Sz wajkun, Maria Hordynskyj, Irene Kossak, Marra Kossak. Not pictured: Maria Baltarowich, Marichka Nykyforiak and Vera Petrusha.

Photo submitted by N. Nazark.

Inform our readers of the activities within your own branch! Share your experiences and projects. Send your Branch news (in English) to the Our Life office, c/o Halyna Kuzyszyn. And of course. — send us photos! We love them!

RELIGIOUS PAINTINGS WITH A MODERN APPROACH (Artist Christina Saj expresses modern spirituality)

HALYNA KUZYSZYN

"Christ" — egg tempera, 1987. Artist, Christina Saj.

Photos courtesy Christina Saj.

At a recent exhibit of her paintings at the Norbert Considine Gallery in Princeton, New Jersey, Christina Saj, 26, displayed her pieces under one unifying theme — religion.

The exhibit consisted of a collection of what Ms. Saj calls "contemporary icons," — not icons in the traditional sense, but a combination of abstract impressionism and the principal standards of iconography.

Ms. Saj graduated from Sarah Lawrence College with a degree in Fine Arts. She also studied Byzantine Art History, drawing and photography abroad, and received a Master of Fine Arts degree from the Milton Avery Graduate School for the Arts at Bard College. Perhaps the most influential artist in Ms. Saj's student years was Petro Cholodny, the Younger, with whom she studied iconography. It was from Cholodny, that Ms. Saj learned the egg tempera technique of painting, and developed a special interest for painting icons. Egg tempera is a technique utilizing pure pigment with egg and water, applied in thin layers. "It's like painting with layers of colored glass," says Ms. Saj. "It allows for complex illusions and more unique combinations."

"He (Cholodny) had a pretty rigid idea of what an

icon was," says Ms. Saj. She doesn't know exactly how he would feel about her "contemporary icons," but Ms. Saj feels strongly about incorporating modern techniques into the old precepts of iconography. The idea to create "contemporary icons," came from her views on spirituality as well as "meeting Cholodny, seeing his work, and having him show me the ropes," she says, "as well as creating my own vocabulary of what I'm doing today." Being brought up in a Ukrainian household, Ms. Saj was exposed to many Ukrainian artistic influences. However, her art is a result of not only Ukrainian influences, but also those of artists around the world, from the past and the present.

Ms. Saj's "contemporary icons" are about a "spiritual experience," she says. "Each person should have their own individual feeling about these icons." She continues, "religion doesn't have the same meaning today."

Traditionally, an icon is the image of Christ captured by man. It symbolizes the human and divine aspects of Christ, the Mother of God and the saints. Icons, from the Latin "oikon," or "akon" meaning picture, have a rich and historical legacy.

"Jonah in the Belly of the Beast" — oil on canvass, 1994. Artist, Christina Saj.

In ancient Egypt, people were buried in a sarcophagus on which were painted faces of the dead. Then the Romans continued the tradition of painting portraits of the dead, on wood. Eyes were the focal point, and these portraits were done with heated honey or wax, which was then spackled onto the wood. The technique the Romans used was the fresco method. The wood on which an icon was drawn was prepared by hand. It had to be thinly cut, and strung with a thin cloth.

The evolving of iconography was at first restricted to portraying Jesus and the Blessed Virgin Mary only to their torsos. Jesus was drawn as the teacher, with one hand out, and Mary without child. Later on, Mary was depicted with child, touching His face, showing motherly affection.

Eventually, monks looked to create new figures in icons: 12 Apostles, excerpts from lives of Saints, etc. In general, more figures were incorporated, giving a sense of action, conveying a lesson.

There are a few schools of traditional iconography. The icon from the Czarhorod school is adorned with much gold, while the Byzantine icon is much more simplistic. The Byzantine icon incorporates Greek, pagan and Hellenic concepts. However, after the dogma of respect for the icon, they become more flat, and begin to shed their Hellenic elements. They take on a more religious tone.

When Christianity spread to Ukraine, iconography evolved into a number of different styles. There was the Kyiv school of iconography, almost exact to the Byzan-

"Mother and Child Enthroned" — a mixed media (metal collage, 1991. Artist, Christina Saj.

tine school. The Halychyna icon was also fundamentally Byzantine, but had incorporated Baroque techniques. Perhaps the most Ukrainian icon was in the Karpaty style, which was constructed strictly for religious purposes by ordinary people, not necessarily artists.

During the beginning of the 15th century, there was a Renaissance in iconography, which brought lighter colors, symbolism and no addition of gold. Icons were to read from top to bottom, since they were images of God for people to live by. Icons have to be consecrated (blessed with oil) in order to be considered holy.

Ms. Saj's goal in presenting her "contemporary icons," is to "reduce icons to their simplest shapes — to their absolute essence." By this she means geometric forms, circles, squares, with changes in texture and color. "Produced in the 20th century," says Ms. Saj, "they tend to be spiritual rather than religious."

In "Mary Magdalene," (oil on wood, 1992) Ms. Saj portrays the image of Mary by a series of colorful spheres. The piece involves a number of other shapes: rectangles, squares, not necessarily of even proportions. Ms. Saj enjoys working on wood since "the canvass has more give because it's stretched. Working on wood is like painting a wall."

Ms. Saj works in a mixed media of metals, tempera, oil and wood. She also (in some pieces) uses 12 inch discs from old computers, as in "Saint," a mixed media collage, 1991, to form a basis of a central figure and a halo. "Christ" (egg tempera, 1987) is a piece which incorporates an aluminum grid and a copper slab coming out of Christ's halo, functioning as His face. "It's about combining the human form and abstract compositions," says Ms. Saj.

Ms. Saj's intention as an artist is to "invite the viewer to 'look through them' (her paintings) and imagine a state of mind and recreate parables." "Jonah in the Belly of the Beast," incorporates bits of human X-rays, grids and a great many shapes. "Mother and Child Enthroned" is also another piece which portrays the image in most minimalist terms, and conveys a sense of the old traditional icons — in Mother Mary expressing affection towards her child. "Guardian Angels" is an especially pleasing piece, stylistically and emotionally. "Chalice," and "Crucifixion" are perhaps Ms. Saj's most evident expressions of "trying to get simple shapes to resinate in a more spiritual context." These two pieces do not have the abundance of color as the rest of Ms. Saj's works. They stand alone, the bare essentials of the subject being portrayed.

Ms. Saj has been inspired by many modernist painters and Ukrainian artists as well. This wide range of talent includes: Kandinsky, Paul Klee, Matisse, Archipenko, Cezanne, Hnizdowsky and, of course, Petro Chododny, the Younger, with whom Ms. Saj says she had "a very special connection." Chododny, according to Ms. Saj, allowed her to work through a number of different

styles. She studied with him several times a week; "he was an entertainer, an incredible story teller, bug collector, scientist and chemist," says Ms. Saj.

Ms. Saj has three studios where she works — in Bloomfield, New Jersey, at her home in New Jersey and at Montclair College. Her exhibits prior to the Norbert Considine Gallery, were in such cities as Toronto, Canada; New York City; Wayne, New Jersey; Annandale, New York and Washington, D.C. General support for Ms. Saj's art has been wonderful and she hopes to continue painting, as soon as she recovers from the last exhibit for which she produced about 50 pieces since last August.

Ms. Saj's intentions are not to create controversy in her painting, but to bring two very different mediums together: traditional Byzantine cannons and abstract expressionism. She says: "I want to create pictures that reflect the time I live in."

For more information on Ms. Saj's work, please call (201) 338-5039.

UNWLA Headquarters News continued from page two of the Our Life section...

Philadelphia Regional Council — April 17, 1994 The Executive Board will be represented by Corresponding Secretary Barbara Bachynsky.

HAPPENINGS

Branch 56 of Florida had a Ukrainian Easter egg (py-sanky) display at the Jane Bancroft Cook Library at U.S.F./New College, Sarasota, and in the North Port Public Library in North Port. The exhibit featured traditional Ukrainian Easter eggs with geometric, plant and animal designs. The display was held during the entire month of March.

On March 5, 1994 at the United Nations there was a meeting of the heads of Ukrainian community organizations and benefactors, for the purchase and reconstruction of the building of the General Consulate of Ukraine in New York City. Those present also met with Ukraine's President Kravchuk and members of the government of Ukraine. UNWLA representatives were: UNWLA President Anna Krawczuk, first Vice-President Olga Trytyak and the Editor of *Our Life* Irena Chaban.

THE KOVALIV AWARDS

The UNWLA has for some years been continuing the literary research fund of Lesia and Petro Kovaliv, husband and wife, who lived in Switzerland and believed in the further study of the Ukrainian culture. They entrusted the UNWLA with continuing the fund after their deaths, and the Kovaliv Award has been given to a number of researchers/writers. This award is now being offered for a research dissertation (in English or Ukrain-

A house without flowers
is not a house
a heart without love
is not a heart
beloved
like a yellow sunflower
bloom
in my life

Iryna Senyk

●

Upon the stage
of a fat tree stump
a tiny woodland elf sits
'neath a fly agaric's cap
and guards our house.
Its roof is thatched
with sun-kissed sheaves of straw,
windows stretched over
with white fern,
the bed inside
is of blue moss.
And fables for those in love
have the run of the house...

Iryna Stasiv-Kalynets

●

How rare it is that the victoria-regia blooms
in the gardens.
May Lviv's magical elegy
Appear to you at least in dreams.
May candles of familiar chestnut trees
Light up again the temple of remembrances,
While thoughts, like red blossoms,
Unceasingly flower your days.

Iryna Senyk

Poetry from "Invincible Spirit," Translated by Bohdan Yasen. Smoloskyp Publishing, 1977.

ЗАПІКАНКА З КАРТОПЛІ З ГРИБАМИ (ПЕЧЕРИЦЯМИ)

- 2 фунти картоплі**
- 1 1/2 фунта печериць**
- 1 горнятко тертої булки**
- 3 1/2 ложки масла або маргарини**
- 2 яєць**
- перець і сіль до смаку**
- 1 ложка дрібно нарізаної петрушки (може бути сушена)**
- 3 малі цибулі**

Зварену картоплю пом'яти або змолоти на м'ясорубці. Додати яйця, сіль і добре вимішати. Підсмажити дрібно нарізану цибулю у 2 1/2 ложках масла і до неї дати нарізані печериці. Тушкувати 8-10 хвилин. Опісля додати 3/4 горнятка тертої булки, сіль, перець і зелену петрушку. Вимішати. На дно натовщеного огнетривалого посуду, посипаного рештою тертої булки, накладати напереміну верстами картоплю і гриби, закінчуючи картоплею. Стопити решту масла і полити зверху картоплю, посипати тертою булкою. Пекти в нагрітій до 375° печі 1 годину.

Підлива:

- 2 ложки борошна (муки)**
- 2 ложки масла або маргарини**
- 2-3 ложки помідорового пюре**
- 1/2 малої цибулі**
- 1 1/2 горнятка сметани**
- 1 1/2 горнятка бульйону (1 кубик на 1 1/2 горнятка кип'ячої води)**

Зм'якшити на маслі цибулю, додати борошно і помідорове пюре і добре змішати. Додати бульйон і сметану, різко змішати і заварити.

ЗАПІКАНКА З КАРТОПЛІ З ЯБЛУКАМИ І РИЖОМ

- 2 фунти картоплі**
- 1/2 горнятка рижу**
- 1 горнятко води**
- 2 великі яблука, нарізані в кубики**
- 2 1/2 ложки масла або маргарини**
- 1 яйце**
- 2 ложки тертої булки**

Картоплю нарізати в кубики і трохи підсмажити на частині масла. Окремо підсмажити дрібно нарізану цибулю.

Зварити риж у воді до готовості, додаючи трошки солі і кусочок масла. До рижу додати всмажену цибулю, яблука, яйце і все добре змішати з підсмаженою картоплею. Накласти масу до добре натовщеного огнетривалого посуду, посипати тертою булкою. Пекти 1 годину в температурі 375°.

Підлива:

- 3 яєць, зварені на твердо**
- 1 ложка масла або маргарини**
- 2 ложки борошна (муки)**
- 2 горнятка бульйону (із кубиків)**
- 2 ложки сметани**
- 1 ложечка цитринового соку (не обов'язково)**

Розтерти борошно з маслом і розвести частиною бульйону. Додати сметану, посічені яйця, решту бульйону, змішати і заварити. Можна додати цитринний сік.

МАКАРОНИ, ВИПІКАНІ З ЯБЛУКАМИ

Макаронами називали в Галичині тоненькі "ключочки" (локшини), які вживали до росолу.

- 1 фунт макаронів (тоненьких "ключочків")**
- 2 кварта води**
- 6 великих яблук**
- 1/2 горнятка родзинок**
- 2 ложки масла або маргарини**

На кип'ячу воду вкинути макарони і варити 3 хвилини. Відцідити і злити холодною водою. Обрати яблука і вкласти до холодної води. До натовщеного огнетривалого посуду накласти верству макаронів і на те нарізувати тонкими пластинками яблука, посипати родзинками. Повторювати три рази, закінчуючи макаронами. Зверху накласти кусочками масло і пекти в нагрітій до 375° печі 1 годину 15 хвилин, щоб зарум'янилося. Подавати з цукровою мучкою або смаженим овочевим соком. (Яблука можна теж випікати з підвареним рижом).

ЛІНИВІ ВАРЕНИКИ

- 1 фунт фермерського сиру**
- 1/2 горнятка манної каші (cream of wheat)**
- 3 яєць**
- 3/4 горнятка борошна (муки)**
- 1 ложка масла**
- 1/3 горнятка тертої булки**

Змішати сир, яйця і манну кашу, втерти і вкласти на 1/2 години до холодильника. Виробити з борошном тісто і формувати малі ромби. Варити в кип'ячій воді, щоб сплили. Виймати великою діркованою ложкою. Подавати посипані зарум'яненою на маслі тертою булкою.

ДОПИСИ СОЮЗУ УКРАЇНОК УКРАЇНИ

Галина Павлів — голова Союзу Українок Запоріжжя.
Halyna Pavliv — president Soyuz Ukrainok in Zaporizhzhya.

ДОБРИЙ ДЕНЬ, ШАНОВНІ ПАНІ!
ДОБРИЙ ДЕНЬ, ДОРОГІ ПОСЕСТРИ!

Шлемо Вам із славної землі Запорозької доземний уклін, найкращі побажання всім Вам добра, щастя і злагоди.

З перших рядків нашого листа хочемо щиро подякувати Вам за надіслані журнали "Наше Життя" за 1993 рік. Для нас тут журнал є чималою підмогою, а тим паче доброю інформацією про Вашу працю. Зізнаємося, нам це допомагає вміло зорганізувати свою роботу.

Проблем у нас надто багато. Основна, мабуть, та, що в Україні в таких регіонах як наш ми є тою самою діаспорою, лише з набагато меншими правами і можливостями. Край наш уцент зрусифікований і духовно обкрадений. На керівних посадах частогусто в нас є люди, далекі від України як держави і від народу українського.

Проте ми працюємо і, на наш погляд, зробили вже немало за час нашої діяльності. Вперше більш як за сімдесят років у Запоріжжі відбулося святкування Різдва Христового в найпрестижнішій концертній залі області — концертній залі ім. Глінки, де зі сцени й залі лилися неперевершені мелодії українських колядок. Своїми силами ми влаштували для всіх

присутніх гостей столи, накриті святвечоровими стравами.

Вперше на острові Хортиця в минулому році священик Київського патріархату посвятив паски на козацькому колі. В цьому році свято Великодня також відбулося на славній Хортиці. Люду було видимо-невидимо.

Працюємо в основному на великі заходи, бо в нашому місті, мабуть, так і треба, хоч для нас то є дуже непросто.

В організації нас 30 членкинь, але активних союзників не більше десяти. Є в нас люди різних професій. Свою основну діяльність націлюємо на співпрацю з дитячими закладами, зі садочками. Майже всі садочки в нашому місті російськомовні, тому намагаємося через впровадження наших звичаїв і традицій мати якийсь вплив на дітей, прищеплювати їм любов і прагнення знати мову, вчити її.

На основі місцевих звичаїв і обрядів розробляємо дитячі сценарії, розмножуємо їх і за чисто символічну ціну розпродуємо, щоб мати якісь кошти.

А на майбутній рік плануємо відкрити при нашому відділі СУ суботню школу для дівчаток. Програму думаємо розробити самі. Але коштів на це майже не маємо. Та думаємо, що все це можна буде осмислити, якщо є бажання і віра, віра в краще.

У квітні, перед Паскою, на Україну приїжджали майстрині-писанкарки. Ми мали змогу бачити цю виставку на телебаченні з Києва. Були до глибини душі зворушені і приємно вражені, бо майстрині виставили писанки не тільки західного регіону, а всієї України.

І, слухаючи інтерв'ю з ними, ми зрозуміли, що у Вас є цілі наукові бази в цьому пляні. Що у Вас є і література, і описи, що на превеликий жаль, у нас майже все втрачене.

Нам допомагає Тернопільський відділ СУ літературою, ділиться досвідом роботи. Але для нас ще й важливо мати літературу, дитячі посібники саме з нашого регіону. Надіємося, що серед Вас є вихідці зі Запорізького краю, і, може, саме їх зацікавить співпраця з нами.

У нашому відділі пройшли перевибори. Обрано нову голову СУ Тетяну Сірик, методистку педучилиця, без тям закохану в дітей та в народознавство.

Щиро Вам вдячні. Сподіваємося отримати відповідь від Вас. Тим паче, що попередня голова нашого відділу, народна майстриня Галина Павлів подарувала для Українського Музею в Нью-Йорку етнографічну іграшку "Материнство". З нашого боку це був перший крок для налагодження контактів з Вами.

Зичимо Вам світлої радості, миру, здоров'я!

Запорізький відділ Союзу Українок.

ДОПИСИ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ СУА

Союзнянки біля ювілейного торта (зліва): Марійка Іваницька, Марійка Микитюк, Катерина Коць, Стефанія Цюлько, Христинка Кахнич, Анна Вішка, Ніна Ковбаснюк, Юлія Іваник, Галина Білик, Галина Гаврилюк, Анастасія Сибі, Іванна Пилипчак.

Soюзnanky enjoy their anniversary cake. From left: Marijka Ivanyska, Marijka Mykytiuk, Kateryna Kocz, Stefania Ciolkiv, Chrystyna Kachnych, Anna Vishka, Nina Kowbasniuk, Julia Ivanyk, Halyna Bilyk, Halyna Havryluk, Anastasia Sybi, Ivanna Pylupczak.

ХОЧ ДАТА І НЕ КРУГЛА...

Членки 71-го Відділу СУА в Джерзі Ситі, Нью-Джерзі, урочисто відсвяткували своє 35-ліття, на яке прибуло багато гостей.

Відкрила свято голова Відділу Анастасія Сибі. Вона привітала присутніх і передала ведення програмою культурно-освітній референтці Галині Гаврилюк. Оркестра заграла "Многая літа", а членки ввезли на залу великий святочний торт із 35-ма засвіченими свічками.

Г. Гаврилюк звернулася з привітанням до Галини Білик, яка є членкою Відділу від початку заснування і 14 років була його головою, а також привітала довголітніх наших членок Юлію Демченко та Стефанію Цюлько. Вшанували ми і найстаршу нашу членку Марію Мацях. Усім їм голова А. Сибі вручила квіти. Після того Г. Гаврилюк попросила Галину Білик розповісти про працю Відділу протягом 35 років. А зроблено багато, навіть охопити всього неможливо. Г. Білик цікаво розповіла про наші мистецькі виставки у бібліотеках, на фестивалях, про передвеликодні базари, які спочатку тривали цілий тиждень, а потім — один день, про наше спільне свячене з Пластом, "Самопоміччю", з "Рідною Школою".

Цікаво проходили імпрези, присвячені Митрополитові Шептицькому, Іванові Франкові, княгині Ользі, Тарасові Шевченкові, відзначення Січневих роковин. Відділ мав свій хор, яким багато років диригували Євген Гарасимчук, Лев Рейнарлович, Дмитро Олійник.

Членки Відділу брали активну участь у святкуванні 300-ліття міста Джерзі Ситі, у відкритті пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні, були делегатками

з'їзду Світового Конгресу Вільних Українців, займалися підготовою і проведенням імпрези "Українка у двох світах", що відбулася на Союзівці, відзначили роковини Великого голоду на Україні, запросивши на вечір очевидця трагедії Ліну Данчук-Андрієнко.

Щороку наші союзнянки беруть участь у підписанні посадником міста проклямації та вивішенні українського прапора на міській раді в день незалежності України.

Союзнянки допомагали у триденному відзначенні нашої парафії з нагоди її століття при влаштуванні мистецьких виставок, показу вишивок, писання писанок тощо, брали участь у вшануванні жертв Чорнобильської трагедії, з великим успіхом відзначили бенкетом 10-ту та 25-ту річницю Відділу. Всіх імпрез годі перелічити — їх було багато, а корисних справ ще більше. Можна б згадати і про допомогу українським студентам у Франції, Австрії, про висилання пакунків з одягом і книжками до Бразилії, Югославії, Польщі та України. Членки Відділу вітали зі святами українських вояків, які воювали у В'єтнамі, висипали їм подарунки, жертвували на українські церкви обох віровизнань, на фонд Кардинала Йосифа Сліпого, на катедру українознавства у Гарварді, на Український Музей в Нью-Йорку, на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" і т. д.

Г. Білик закликала жінок вступати у члени Союзу Українок Америки.

Наша колишня членка і доволітня голова Відділу Євгенія Рубчак привітала союзнянок з 35-літтям і побажала їм та молодій голові Відділу Анастасії Сибі багато успіхів у дальшій праці.

Після програми членки і гості ще довго забавлялися при звуках оркестри "Темпо" під керівництвом Іриней Ковалев.

Галина Гаврилюк.

У цьому році в колі своєї родини — дочок, сина і внуків — та союзнянок наша членка Стефанія Цюлько з чоловіком Іваном відзначили 50-ліття подружнього життя.

З цієї нагоди управа і членки 71-го Відділу бажають нашим дорогим ювілятам дальшого щастя та здоров'я на довгі-довгі роки!

*Ювілей 50-літнього подружнього життя Стефанії й Івана Цюлків.
50th wedding anniversary celebration of Ivan and Stefania Ciolkiv.*

ВДЯЧНІ ЗА ДОПОМОГУ

Коли у газеті "Свобода" була надрукована стаття, що обласна бібліотека в Донецьку потребує українських книжок, референтки суспільної опіки 24-го Відділу СУА в Елизабеті, Нью-Джерзі, зібрали багато цінних книжок, виданих у діаспорі. А коли спакували, то виявилось, що їх набралось аж 27 пачок. Однак цього тягара нам не під силу було доставити до збірного місця, яке було під опікою інж. Дам'яна Гечі. Тому ми звернулися до місцевого Товариства "Самопоміч". Там радо відгукнулися на нашу просьбу: сам голова Павло Боднарченко і член Това-

риства Едвард Мельничук повантажили усі пачки і вчасно відвезли.

Хочемо згадати і М. Нагорняка, колишнього вояка І УД УНА, який ще раніше допоміг нам вислати сім пачок до Бразилії.

Ми щиро вдячні всім їм за допомогу. Можливо, й інші відділи мають подібні проблеми. Тож наша порада: сміливіше звертайтеся до місцевих українських організацій, а вони напевне не відмовлять вам.

**Пресова референтка 24-го
Відділу СУА.**

МИ НЕ ДАРМУЄМО НА ФЛЬОРИДІ

Ще одна імпреза 56-го Відділу СУА в Норт Порті на Фльориді увінчалася успіхом. Знаючи, що переважною справою є тепер будівництво Українського Музею в Нью-Йорку, ми вирішили влаштувати "Веселий вечір", бо такі імпрези найбільше притягають публіку, і призначили весь дохід на будову Музею.

29 січня в залі церкви св. Марії зібралася рекордова кількість глядачів. Рамки вечора творили: "Привітання", а при кінці "Прощання" у виконанні союзняк Слави Гунчак, Тамари Дутко, Наді Іванчук, Олі Пастернак, Лесі Татарко, Анни Скіць, Зіни Ференц, Зої Филипович, М. Черної, Лесі Яськів. Провідним мотивом пісень було:

*Не журіться, не тужіть, —
На Фльориду приїжджайте
Й весело живіть!*

У програмі допомогли теж чоловіки союзняк: Мирон Наваринський — чоловік голови Відділу, Микола Филипович — скарбнички, д-р Є. Стецьків — пресової референтки та інж. Зенон Салій, чоловік заступниці голови. Окрема подяка належить Омелянові Грабові за мистецьке виконання програмок.

Виступив теж секстет нашого Відділу у складі Л. Гринішак, С. Гунчак, М. Ковальської, Н. Лобур, О. Пастернак і З. Филипович. Вони виконали дві відповідні до нагоди пісні "Кладочка" і "Понад Прутом моя Коломия". Диригувала і акомпанювала Іраїда Черняк, музичний керівник секстету.

Багато сміху викликало "Інтерв'ю з дебютанкою" Н. Стецьків у виконанні Н. Іванчук і авторки. Серце публіки завоював також дует "Хлопців з калабані" (М. Наваринський і М. Филипович). Наше лікувальне озеро тут ми називаємо "калабанею" і на цю тему вони виконали веселі куплети при акомпаньяменті Нілі Стецьків.

Потім виступав д-р Є. Стецьків з виконанням гуморесок Павла Глазового — мистця слова, який

ляконічно і з гумором передає у віршованій формі свої спостереження життя і людей. Він відомий в Україні як автор 17 збірок гуморесок. Д-р Стецьків оповів нам, що коли минулого року їхав у Києві таксівою, то таксист чомусь прийняв його за поляка (мабуть, через наш старогалицький акцент), але коли Стецьків прорецитував йому гуморески П. Глазового, той повірив, що має справу з українцем. Навіть не хотів брати грошей, але цигарки взяв.

У скечі "Quo vadis, український народі" М. Косовської-Білан виступили Я. Гунчак, З. Салій, А. Самофал і Н. Стецьків. Думаю, що з цього скечу люди зрозуміли, якою бідною для нас є незгода і партійництво. Всі це знають, але чомусь не стараються покінчити з цим злом.

Згадані вище союзняки замкнули рамки програми і дотепно запросили гостей на перекуску.

Голова Відділу М. Наваринська, яка вела програму, подякувала виконавцям, а також М. Наваринському за декорацію сцени, Лесі Романишин — за поміч з костюмами. Музейна референтка Надя Іванчук заохотила присутніх стати членами Українського Музею і повідомила, що вийшла книжка "Мистецька збірка Стецькових", яку можна дістати у крамничці Музею або в деяких відділах СУА, а дохід з продажу призначений на Музей.

Найбільше вдовolenня огорнуло нас, коли ми могли вислати дохід з нашої імпрези і продажу книжок Українському Музеєві в сумі 2 тисячі доларів. Належно оцінили нашу працю "Хлопці з калабані", які закінчили свою пісню словами:

*Тут життя кипить, нуртує —
Все під наглядом жінок.
Чи могло б так само бути
Без Союзу Українок?*

**Ніля Стецьків,
пресова референтка.**

64-ИЙ ВІДДІЛ СУА ГОРДИТЬСЯ СВОЄЮ ЧЛЕНКОЮ

З великою радістю прочитали ми вістку в газеті "Сівач" (13 березня 1994), що наша членка Любов Волинець отримала почесну Папську медалю св. Григорія Великого. Це не абияка пошана для жінки, яка знанням і працею заслужила собі на те, щоб Владика Лостен запропонував їй на таке високе відзначення.

Любов Волинець є довголітньою членкою 64-го Відділу СУА в Нью-Йорку, до якого вступила дуже молодою, незважаючи на те, що всі членки були набагато старші від неї. Вона виголосила на сходинах кілька цікавих доповідей та вражень з подорожей. Л. Волинець закінчила студії слов'янських мов й історії в Гантер коледжі, а ступінь магістра бібліотекарства отримала в Колюмбійському університеті. Згодом, від 1961 до 1969 року, працювала у головній нью-йоркській бібліотеці у славистичному відділі. В 1979 — 1982 роках була учителькою в академії св. Юра в Нью-Йорку.

Від 1982 р. працює викладачем української мови та літератури в духовній семінарії-коледжі св. Василія у Стемфорді, а також бібліотекарем і архіваром у дієцезіяльному Українському Музеї там же. Останнім часом є куратором його збірки народного мистецтва, а також куратором такої ж збірки Українського Музею в Нью-Йорку. Л. Волинець виготовила понад сто викладів і написала більш як 50 статей до різних журналів та каталогів на тему жіночого руху, історії, народного мистецтва та консервування музейних експонатів.

У духовній семінарії вона організувала ряд семінарів на тему історії Української Церкви, життя Митр. Андрея Шептицького, 1000-ліття Християнства в

Україні і 50-ліття коледжу св. Василія. Саме ту її працю належно оцінено.

Л. Волинець є пластункою, членкою куреня "Ті, що греблі рвуть", отримала пластове відзначення "Вічного вогню" в сріблі за працю для збереження українського народного мистецтва, зокрема сценічного опрацювання гуцульського весілля. 17 березня ц. р. в газеті "Нью-Йорк Таймс" у секції "Home" появилася велика стаття з багатьма знімками вишивок журналістки Патриції Л. Бравн під заголовком "Українці насичують полотно життям". Це було інтерв'ю з Любою Волинець в її хаті, де журналістка подивляла красу писанок, вишиваних подушок, рушників. Господиня зазначила, що вишивка надає хаті тепло, але вона старається не перевантажувати, бо, як каже, "забагато доброго не завжди є гарним". Вона розказала гості про своє життя, про життя українського села та здібності української селянки, яка виконує прекрасні вишивки, писанки. Л. Волинець пояснила, яке значення мають символи на писанках та які є обрядові звичаї.

Люба згадує своє останнє перебування в Україні, на своїй улюбленій "вужчій" Батьківщині — Гуцульщині. Не застала вже хати, яку знищили, але є ще сад. А коли ступила на рідну землю, то з'їла сливку з дерева, яке посадив її батько, що помер в 1955 р. в Нью-Йорку.

Люба радіє, що в Україні відроджуються давні традиції, "бо завжди знайдеться хтось, хто пам'ятає про них" і прагне передати їх наступному поколінню.

Христя Навроцька,
пресова референтка Відділу.

ВИСТАВКА НАРОДНОЇ ВИШИВКИ І ПИСАНКИ 101-ГО ВІДДІЛУ СУА В ЧІКАГО

У Чікаго 4 — 6 березня ц. р. відбулася мистецька виставка народної вишивки і писанки. Спонсором її був 101-ий Відділ Союзу Українок Америки. Заступниця голови Відділу Наталка Мицик привітала гостей і передала слово Оленці Матвишин, культурно-освітній референтці, яка розповіла коротко про творчість мисткинь Мирослави Кот з України та Віри Самиці з Чікаго.

Мирослава Кот, нині заслужена мисткиня України, замалечку займалася вишивками під впливом матері. У 1991 році у Дрогобицькому педінституті зорганізовано катедру методики та історії народних художніх промислів. Із викладачами катедри М. Кот продовжує традиції народної вишивки. Вона є членом Спільки майстрів народного мистецтва України, учасницею

багатьох виставок. Її твори знаходяться у численних музеях України. Мисткиня працює майже в усіх жанрах вишивки, створює оригінальні чоловічі сорочки, жіночі блюзки, серветки, рушники. Це є її перша виставка вишивок на терені Америки.

Друга мисткиня — це Віра Самиця, членка 101-го Відділу СУА, майстер пера і писанки. Віра почала писати писанки в дорослому віці, але швидко досягнула високого рівня мистецтва та великих успіхів і нині відома в українських та американських колах як талановита мисткиня писання писанок. Вона навчилася цього мистецтва від своєї мами Юстини Нагорняк, яка завжди писала прекрасні писанки. Мисткиня швидко виробила свій власний стиль. Вже протягом 22 років Віра поширює мистецтво писанок і укра-

їнську культуру не тільки серед українців, але й чужинців: влаштовує виставки та покази писання писанок, провадить курси писанкарства у багатьох школах, університетах, музеях, бібліотеках, крамницях і т. д. Про Віру були великі статті в американській та українській пресі, а також репортаж і на телевізійних програмах.

Численні гості, які відвідали виставку протягом цих трьох днів, побачили цікаве оформлення народних творів. Сорочки були розвішені на дерев'яних рамках. Над ними по боках висіли рушники з даного району, а внизу були розміщені серветки, на яких пишалися пухнасті вишивані подушки. Дерев'яні рам-

ки розділювали райони України: тут були вишивки з Київщини, Гуцульщини, Дрогобиччини, Бойківщини, Івано-Франківщини, Сокальщини і Львівщини.

Писанки були виложені на тлі вишивок, їх розділено за барвами та розмірами. Тут було показано техніку воску і кістки. В одному кутку лежали величезні яйця струся, які розписала Віра. Вони продавалися по п'ятсот доларів кожне.

Виставка була доброю нагодою перед Великоднем оглянути та набути чудові мистецькі вишивки і писанки.

Христина Таран,
пресова референтка 101-го Відділу.

"МАЛЬОВНИЧА УКРАЇНА"

У неділю, 27 березня, 77-ий Відділ США ім. Алли Горської в Чикаго разом з членками інших відділів мали приємну нагоду побачити в себе "Мальовничу Україну" — Катерина Немира привезла з України прозірки картин нашого великого поета і художника Тараса Шевченка. Закінчивши художній інститут у Львові, К. Немира могла передати і доступно описати кожну картину Т. Шевченка з теплотою і любов'ю до України і українського народу, і з високою майстерністю донести до глядачів задум Великого Кобзаря.

З захопленням слухали присутні її пояснення про відому картину "Катерина", про образ жінки у творах поета і художника Т. Шевченка і про велику любов, яку він мав до української жінки-кріпачки часів панщини. Цікаво розповіла К. Немира і про картину "Блудний син", образ якого так яскраво передав Т. Шевченко, вбачаючи в ньому найкращі риси людини.

По-новому вдивлялися ми в знайомі риси поета на його "Автопортреті", який він намалював, коли його викупили з кріпацтва. Карл Брюллов тоді занотував у своєму щоденнику: "Багато, безконечно багато є краси у природі Божій, але найбільшим завершенням вічної краси є осяяне щастям лице людини. Я бачив хлопця, який був таким щасливим, а в щасті своєму таким чудовим, що для мене просто неможливо було дивитися на нього без зворушення і не міг себе втримати від сліз".

З розповіді мисткині ми краще зрозуміли і ніби

самі відчули почуття і жаль Т. Шевченка, коли він побачив у Суботіві церкву, яку збудував Богдан Хмельницький. Великий і глибокий розум підказав Шевченкові, що та церква виглядає як могила, в якій поховано Україну. Так виник задум акварелі "Богдана церква в Суботіві". А потім пером, вмоченим у кров і жовч, поет писав у вірші "Стоїть в селі Суботіві":

*Ото церква Богданова,
Там то він молився,
Щоб москаль добром і лихом
З козаком ділився.
Мир душі твоїй, Богдане!
Не так воно стало...*

Але Великий Кобзар твердо вірив, що настане час, і "Церков-домовина Розвалиться... і з-під неї Встане Україна".

Нині ми є свідками, що слова нашого генія і пророка Тараса Шевченка збулися: Україна встала з руїн після багатьох століть терпіння і мук.

Катерина Немира є членом Спілки художників України. Її доповідь "Тарас Шевченко в образотворчому мистецтві" збагатила нас цінними відомостями про багату мистецьку спадщину нашого поета і художника. Ми бажаємо їй успіхів серед української громади у США!

Валентина Скороход-Хома,
протоколярна секретарка.

ДО ВІДОМА ЧИТАЧІВ ЖУРНАЛУ!

Повідомляємо наших передплатників і читачів, що затримка виходу в світ журналу "Наше Життя" за лютий, березень і квітень ц. р. викликана незалежною від нас причиною. За спізнення перепрошуємо!

**Редакція журналу
"Наше Життя".**

ТРАДИЦІЙНИЙ "ОСЕЛЕДЕЦЬ" 76-ГО ВІДДІЛУ СУА

Традиційний "Оселедець" — це своєрідна імпреза 76-го Відділу СУА у Воррені, дві частини якої є незмінні. Одна, що відбувається він у великодній піст, а друга, що в буфеті завжди є оселедець, приготовлений нашими членками.

Головна частина програми нашої імпрези є дуже різноманітна, часом гумористична, а іншого року — більш поважного характеру.

Цього року ми мали гостей з Канади: до нас приїхали Ліліяна Юрик, Леся Штігльян і Марійка Рипан з Ліги Українських Католицьких Жінок Канади (ЛУКЖК) з програмою "Поклін Ірині Сенік" з нагоди презентації її книжки "Біла айстра любови".

Імпреза відбулася в новій залі церкви св. Йосафата у Воррені. Програму відкрила голова Відділу Марта Василькевич, яка привітала присутніх і передала ведення програми Ромі Дигдало. Вона коротко подала життєпис Ірини Сенік і пояснила, як це сталося, що поетка, мисткиня і дисидентка жила в Україні, в тодішньому Советському Союзі, а книжка видана у 1992 р. у Торонті. А це було так. У 1988 р. Ірина Сенік передала свої вірші і шкідливі вишиваних суконь Христині Болюбаш, яка ще тоді на "чорно" перевезла їх до Торонта. Жінки з ЛУКЖК при парафії

св. Димитрія у Вестоні взяли за цей проект і видали дуже гарну книжку "Біла айстра любови". До презентації цієї книжки пані за взорами І. Сенік вишили сукні, які самі моделювали. Виданням цієї книжки і підбиранням суконь займалася Марія Рипан. З програми презентації книжки зложили прозирки, які були переплітані віршами І. Сенік. Нарратором була Леся Штігльян, а оператором — Ліліяна Юрик.

Після презентації прозірок Оксана Омецінська для загострення апетиту прочитала оду "Життя і страждання, і спіймання, і смерть, і муки, і прославлення Преподобного Оселедія". Опісля о. Севастіян Сабол, ЧСВВ, підкреслив глибоку релігійність Ірини Сенік і поблагословив трапезу. Пані з нашого Відділу приготували різноманітні страви, які склалися, крім маринованого оселедця, з різних салаток, канапок і солодкого.

Вечір пройшов у приємній атмосфері. Наші гості з Торонта мусіли відїхати скоріше, а місцеві ще довго забавлялися. Присутні, які не поспішали додому, і їхні оплески для виконавців та організаторів програми були доказом, що імпреза видалася цікавою, а програма — унікальною.

Марта Василькевич.

ЗБОРИ ДІТРОЙТСЬКОЇ ОКРУГИ

Загальні річні збори Дітройтської Округи СУА відбулися 5 лютого. Головну Управу репрезентувала Анна Кравчук, голова Союзу Українок Америки.

Головою зборів була М. Кізіма, секретаркою — О. Панчак.

Управу на 1994 рік вибрано в такому складі: голова — Л. Колодчин, перша заступниця голови — Д. Конюх, друга заступниця голови — М. Йованович, третя заступниця голови — К. Іваницька, протоколярна секретарка — С. Оглаб'як, кореспонденційні секретарки — О. Ласка (україномовна), І. Прийма (англомовна), фінансова секретарка — В. Гординська, скарбничка — М. Шефович.

Референтки: пресові — О. Панчак (україномовна), М. Константин (англомовна), виховна — Р. Тобянська, суспільної опіки — М. Цап і Р. Дигдало, стипендійна — М. Лісовська, культурно-освітні — К. Антипів і Л. Казевич, імпрезова — І. Тарнавська, зв'язків — О. Лісківська і М. Никифоряк, мистецькі — А. Пятишевська і О. Лісківська, архівар — Д. Конюх, господарська — Н. Барнер, адміністратор домівки — Л. Колодчин.

Олена Панчак,
пресова референтка Округи.

54-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. 500 ГЕРОЇНЬ У ВІЛМІНГТОНІ

Загальні збори 54-го Відділу СУА у Вілмінгтоні, Дел., відбулися в неділю, 6 березня. Зборами провела Ірена Щерба, секретарювала Марія Гавришук.

Управу вибрано в такому складі: Марія Пазуняк — голова, д-р Ірена Столяр — заступниця голови, Донна Дицьо-Сенінген — скарбничка, Марія Гавришук — секретарка.

Референтки: д-р Дарія Лиса — культурно-освітня, Катерина Гусак — організаційна, Ірена Щерба — пресова, Марія Корженівська і Осипа Садівник — суспільної опіки. Іванна Дицьо і Анна Зарицька — господарські.

Контрольна Комісія: Марія Матвійків, Катерина Глинянська, Ірена Щерба.

На збори загощила голова Окружної Управи СУА у Філядельфії Оксана Фаріон, яка дала нам декілька добрих порад. Тому що збори відбувалися в березні, який звичайно є проголошений для святкування Шевченківських роковин, збори закінчено співом "Заповіту".

Ірена Щерба,
пресова референтка.

ДІТИ В ХАРКОВІ СЛУХАЮТЬ КАЗКИ, ВИДАНІ 82-ИМ ВІДДІЛОМ СУА

Ще у 1970 році 82-ий Відділ СУА в Нью-Йорку видав платівку для дітей під назвою "Послухайте, діти" (тираж 1000 штук). У платівку ввійшли пісні, казки, розповіді, виконані дітьми 8 — 12 років та професійними силами, як піяністка проф. Е. Чапельська, оперна співачка І. Фоменко, письменниця Л. Храплива-Щур, поетеса Діма й ін. Підготовою зайнялася проф. Г. Мирошниченко-Кузьма, яка подбала про зразкове виконання.

В дуже короткому часі ми двічі перевидали нашу платівку, але вже як запис на стрічці (касета), бо це набагато вигідніше. Діти залюбки слухали, вивчали, а в пресі появились дуже прихильні оцінки.

Ми старалися поширити наше видання у США, Канаді, а то й Бразилії, Австралії, Аргентині. Тепер, коли є можливість, користають з цього запису і діти в Україні: ми радо при кожній нагоді обдаровуємо їх, а недавно вислали більшу кількість у східні і західні області України. Як тепло прийняли наш виховний посібник, нехай буде доказом уривок з листа з Харкова: "Наш дитячий садок одержав касету 'Послухайте, діти' від О. Проскури з Києва, яка була у нас в гостях у Харкові. Ми разом з дітьми прослухали запис і хочемо передати Вам велику подяку за цікавий зміст і чудове виконання. Ми дуже раді, що далеко від України лунає чудова українська мова, звучать українські пісні та казки..."

Така висока оцінка нашої праці — для нас найбільша подяка і заохота.

Іванна Клим.

СВЯТО ЛЕСІ УКРАЇНКИ

27 лютого 62-ий Відділ СУА в Глен Спей вшанував пам'ять великої дочки українського народу, поетеси і патронки нашого Відділу Лесі Українки.

Після Служби Божої всі зайшли до церковної залі при католицькій церкві св. Володимира, де і відбулася імпреза в пам'ять Лесі Українки — борця з поневоленням рідного народу. Святочну імпрезу відкрила голова Відділу Ірена Кіндрачук. Вона привітала присутніх і попросила до слова нашу наймолодшу союзянку Ірену Білокрилів. Перед прочитанням реферату І. Білокрилів зі своїм синочком Романом продекламувала вірш Лесі Українки "Немічна пташина". Після того вона прочитала реферат, в якому охопила цілий період життя поетеси. Закінчила І. Білокрилів свій реферат словами з поеми "Велет":

*Вцухне Божий гнів, Розправить руки грізні
Минеться Божжа кара І вмить розірве на собі
І встане велет із землі. Усі дроти залізні.*

Після реферату виступили діти української школи при церкві св. Володимира в Глен Спей, яку провадить Люба Ковалишин. Під її керівництвом діти прочитали вірші Лесі Українки: Сергій Штелень — "Досвітні огні", Софія Білокрилів — "Contra Spem Spero", Маринка Штелень і Марійка Сенів — "Вишеньки", а Роман Білокрилів — "Все таки до тебе думками лину". Присутні в залі особливо вітали наших наймолодших — майбутню нашу зміну.

На закінчення голова Відділу Ірена Кіндрачук подякувала присутнім, а особливо дітям, за участь в імпрезі, а також Ірені Білокрилів за змістовний реферат, за вшанування нашої великої і незабутньої поетеси.

Ольга Линник,
пресова референтка.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

23-Й ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ У ДІТРОЙТІ

Річні загальні збори 23-го Відділу СУА ім. Ольги Басараб у Дітройті, Мишиген, відбулися 23-го січня.

Головою зборів була Соня Карпюк, секретаркою — Надя Свистун. Окружну Управу репрезентувала Соня Гейзен.

Управу на 1994 рік вибрано в такому складі: Уляна Мерек — голова, Соня Карпюк — заступниця голови, Надя Свистун — протоколярна секретарка, Соня Карпюк — скарбничка. Референтки: Анастасія Стецько — культурно-освітня, Єва Смолій — організаційна, Марія Рибак — господарська.

Контрольна комісія: Текля Полянська — голова, Марія Кузьо і Галя Сніжик — членки.

Надя Свистун,
протоколярна секретарка.

93-Й ВІДДІЛ СУА У ГАРТФОРДІ

Загальні збори 93-го Відділу СУА у Гартфорді, Коннектикат, відбулися в неділю, 6 лютого. Головою зборів була Іванна Яцух, секретаркою — Валя Когут. Окружну Управу репрезентувала Ірина Гладка.

Управу на 1994 рік вибрано в такому складі: голова — Ярослава Кукіль, заступниця голови — Ірина Остап'юк, секретарка — Ірина Чайковська, скарбничка — Ірина Капустинська.

Референтки: культурно-освітня — Катря Гадзевич, стипендійна — Володимира Теслюк, суспільної опіки — Ірина Левська і Роза Воробель, пресова — Іванна Яцух, зв'язків — Нел Федеркевич, організаційна — Євгенія Ковальська, господарські — Мирослава Кузьо і Стефанія Стасишин.

Контрольна комісія: Галина Волянська, Валя Когут, Оля Стеткевич.

Іванна М. Яцух,
пресова референтка.

1-ИЙ ВІДДІЛ СУА В НЬЮ-ЙОРКУ

27-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ У ПІТСБУРЗІ

Річні загальні збори 27-го Відділу СУА ім. Ольги Басараб у Пітсбурзі, Па., відбулися 27 лютого.

Збори переобрали на 1994 рік Управу Відділу у тому ж складі: голова — Анна Конецька, заступниця голови — Люба Глутковська, секретарка — Любомира Йолтош, фінансова секретарка — Галя Полатайко.

Референтки: освітня — Люба Глутковська, пресова — Іванна Старощак, музейна — д-р Тетяна Кішакевич, суспільної опіки — Галя Полатайко, виховна — Оля Поліщук, господарська — Ольга Кармазин.

Контрольна комісія: Оксана Нейбор, Марійка Вовчук, Марія Олійник.

Іванна Старощак,
пресова референтка.

28-ИЙ ВІДДІЛ СУА В НЬЮАРКУ

Загальні збори 28-го Відділу СУА в Ньюарку, Нью-Джерзі, відбулися 27 лютого. Головою зборів була Таїса Богданська, секретаркою — Марія Семанишин. Окружну Управу репрезентувала Наталія Клапіщак.

Управу на 1994 рік вибрано у тому ж складі: голова — Надія Бігун, заступниці голови — Зеновія Воробець, Марія Робак, секретарка — Іванна Хамуляк, скарбничка — Леся Падковська.

Референтки: організаційна — Наталія Загайкевич, суспільної опіки — Ольга Гнатик, Софія Андрушків, Люба Туряньська, стипендійна — Зіновія Бурак, культурно-освітня — Ірена Качмарська, заступниця — Марія Семанишин, імпрезова — Таїса Богданська, заступниця — Осипа Яворська, пресова — Зеновія Воробець, господарські — Юстина Луків, Анна Мокринська, Параня Ляцко.

Контрольна комісія: Омелія Цяпка, Євгенія Ратич, Євгенія Шпирка.

Зеновія Воробець,
пресова референтка.

66-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. О. КИСІЛЕВСЬКОЇ В НЬЮ-ГЕЙВЕНІ

Загальні збори 66-го Відділу СУА в Нью-Гейвені, Конн., відбулися 27 лютого. Головою зборів була Ірина Гриневич, секретаркою — Марія Висовська.

Управу на 1994 рік вибрано у такому складі: голова — Ірена Гладка, заступниця голови — Олександра Кизик, секретарка — Віра Гусак, скарбничка — Ірена Мандич, рекордова — Емілія Іванів.

Референтки: пресова — Ірина Гриневич, культурно-освітня — Ліда Фіцалович, суспільної опіки — Марія Кульчицька, організаційна — Ірена Марків, музейна — Віра Гусак, господарські — Ольга Посполіта, Анна Гіна, Сава Креховецька, стипендійна — Олександра Кизик, архівів — Ірена Мандич.

Контрольна комісія: голова — Лідія Фіцалович, членки — Павлина Лодинська, Марія Кульчицька.

Ірина Гриневич,
пресова референтка.

Загальні збори 1-го Відділу СУА в Нью-Йорку відбулися 5 грудня 1993 року. Головою зборів була Стефанія Семушак, секретаркою — Соня Костюк. Окружну Управу репрезентувала Анна Байляк.

Управу на 1994 рік вибрано у такому складі: голова — Лідія Магун, заступниця голови — Люба Дармограй, протоколярна секретарка — Стефанія Семушак, кореспонденційна секретарка — Анна Серант, скарбничка — Стефанія Гуменюк.

Референтки: організаційні — Дарія Чижик, Анна Юрків, культурно-освітні — Іванна Мачай, Наталія Мітрінга, імпрезові — Дарія Мудра, Ірена Старосольська, виховна — Марія Федірко, суспільної опіки — Софія Вацик, Єва Гарайда, пресові — Марія Мотиль, Маріянна Задоянна, мистецька і музейна — Анна Натина, Віра Шуль, господарські — Дуня Кріль, Оля Кузьмин, Мирося Федюк, Люба Ярема, Марія Касен, Параскевія Сірко, фестивалю — Катруся Папуга, зв'язків — Міра Мандзюк, стипендійна — Стефанія Гнатченко.

Контрольна комісія: голова — Леся Гой, членки — Анна Кушнірчук, Катруся Недогода, Євгенія Вацик, Марія Качунь.

Марія Мотиль,
пресова референтка.

24-ИЙ ВІДДІЛ СУА В ЕЛІЗАБЕТІ

Загальні збори 24-го Відділу СУА в Елізабеті, Нью-Джерзі, відбулися 20 березня. До президії зборів увійшли Марія Бокало — голова й Ірена Левицька — секретарка. Окружну Управу репрезентувала секретарка Округи Олена Мельничук.

Управу на 1994 рік вибрано у такому складі: Олена Мельничук — голова, Слава Василяк — заступниця голови, Ірена Левицька — секретарка, Анна Іванців — скарбничка.

Референтки: Євдокія Боднаренко — організаційна, Марія Бокало — культурно-освітня, Ольга Шевчук — імпрезова, Юлія Полянська й Ірена Левицька — суспільної опіки, Слава Василяк — господарська, Анна Іванців — пресова англомовна, Ірена Левицька — пресова україномовна.

Контрольна комісія: Анна Зуйко — голова, Ольга Коваль і Люба Вальчик — членки.

Ірена Левицька,
пресова референтка.

67-ИЙ ВІДДІЛ СУА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Загальні збори 67-го Відділу СУА у Філядельфії відбулися 12 березня. Головою зборів була Ліда Бук, секретаркою — Оксана Комановська. Окружну Управу репрезентували голова Округи Оксана Фаріон і секретарка Тамара Раць.

Управу на 1994 рік вибрано у такому складі: голова — Софія Геврик, заступниця голови — Ліда Бук, секретарка — Вікторія Вакуловська, скарбничка — Дарія Федак.

Референтки: культурно-освітня — Рената Голод, музейна — Марія Сверстюк, пресова — Дзвінка Захарчук, хронікарка — Адріана Титла, імпрезова — Іванна Луцишин, суспільної опіки — Ірена Кушнір.

Контрольна комісія: Марта Шиприкевич, Оксана Мандибур.

Номінаційна комісія: Оксана Комановська, Іванна Луцишин, Галина Бондаренко.

Вікторія Вакуловська,
секретарка Відділу.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

Під час нашого безмежного болу з приводу несподіваного відходу у вічність дорогого чоловіка і батька **бл. п. Романа Данилюка**, наша родина одержала багато листовних і телефонічних висловів співчуття та слів розради від окремих членок СУА, Окружної Управи Огайо, від 83-го і 119-го Відділів СУА. Багато членок взяли участь у похоронних відправах. Всім Вам — сердечне спасибі! З вдячності складаю **100 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Марта Данилюк.

Гонорар у сумі **25 дол.**, який не прийняв д-р Денис Стахів за висвітлення чудових прозорок з України на нашій різдвяній Ялинці передаємо на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Управа 28-го Відділу СУА.

5 грудня 1993 року 76-ий Відділ СУА у Дітройті відзначив святочно 30-річчя свого існування. З цієї радісної нагоди пересилаємо членкам Відділу привіт, вітаємо з досягненнями в минулому, бажаємо сил і наснаги до дальшої праці в майбутньому і пересилаємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя" **25 дол.**

Управа і членки 5-го Відділу СУА в Дітройті.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на могилу **бл. п. проф. Михайла Цяпки**, чоловіка нашої членки, на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" зложили: **по 25 дол.** — Наталія Кравчук, Ярослав і Надія Бігуни; **по 20 дол.** — Марія Семанишин, Ольга Гнатик; **по 15 дол.** — Таїса Богданська, Ірена Качмарська; **по 10 дол.** — Люба Турянська, Осипа Яворська, Леся Падковська, Іванна Хамуляк, Анна Мокринська, Параня Лацко, Ольга Цар, Лідія Мурашук; **5 дол.** — Зеновія Бурак. Разом **205 дол.** Родині покійного висловлюємо глибокі співчуття.

Управа і членки 28-го Відділу СУА.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. м'гра права, сотника Мирослава Андрія Мартинця**, чоловіка членки 47-го Відділу СУА Іванки Мартинець, членки 46-го Відділу СУА в Рочестері, Н.-Й., пересилають на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" **320 дол.**, а родині висловлюють щирі співчуття. В тому числі зложили: **100 дол.** — д-р Борис і Марта Шмігелі; **60 дол.** — д-р Алфеус і Стефанія Кавин-Стенфілд; **по 25 дол.** — Анатолій і Слава Коби, Михайло і Катерина Ляльки, Франко і Стефанія Павлович-Вовкович, Любомир і Люба Шмігелі, Ярема і Леся Павловичі; **20 дол.** — Мирон і Уляна Баб'юки; **15 дол.** — Катерина Кузиляк.

Стефанія Павлович-Вовкович,
голова 46-го Відділу СУА.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Романа Гаєцького**, чоловіка членки 83-го Відділу СУА, складаємо **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Управа 83-го Відділу СУА.

Замість квітів на могилу **бл. п. Івана Пришляка**, батька Марії Мандзій, і **бл. п. Івана Романківа**, батька Каті Івасишин, складаємо **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а родинам покійних пересилаємо вислови глибокого співчуття. Марія Мандзій і Катя Івасишин є членками нашого Відділу.

Управа 29-го Відділу СУА в Чикаго.

У пам'ять **бл. п. Ірени Турчин** складаємо **25 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а родині висловлюємо глибокі співчуття.

Управа і членки 19-го Відділу СУА у Трентоні, Н.-Дж.

У пам'ять **бл. п. Ірени Петровської**, матері нашої голови Наталки Головінської, складаємо **10 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а родині висловлюємо щире співчуття.

65-ий Відділ СУА у Нью-Брансвіку.

У пам'ять мого чоловіка **бл. п. Маріяна Капія** складаю **20 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Євгенія Капія,
членка 43-го Відділу СУА.

Замість квітів на могилу **бл. п. А. Капустинського** складаю **25 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а пані Ірени висловлюю глибокі співчуття.

Мирослава Кузьо,
членка 93-го Відділу СУА у Гартфорд, Конн.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Тетяни Кисілевської** складаємо **10 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а дочкам покійної Богданні Попель, Христині Недільській та Вірі Гнатюк з родинами висловлюємо щирі співчуття.

Зорян і Дарія Городиські зі синами.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Романа Данилюка** склали: **25 дол.** — Марія Герус; **10 дол.** — Наталія Гевко.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. д-ра Михайла Лози** складаємо **75 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а родині висловлюємо щире співчуття.

Любомир, Олег і Ростислав Ратичі з родинами.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Ірини Рудик** складаємо **10 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а родині висловлюємо щирі співчуття.

Ольга і Микола Духновські.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. д-ра Михайла Лози** складаю **30 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а дружині і синам висловлюю щире співчуття.

Ірена Гриневич.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. д-ра Михайла Лози**, чоловіка голови нашого 49-го Відділу СУА в Баффало д-р Уляни, складаємо **по 10 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а родині висловлюємо щирі співчуття.

Анна Заньків і Стефанія Осадца.

У пам'ять нашої дорогої **Стасі Шуган**, хресної мами мого сина Стефана, складаю **10 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а родині висловлюю щирі співчуття.

Стефанія Осадца.

У сумну 19-ту річницю з дня смерті чоловіка, батька і діда **бл. п. Євгена Врецьони** **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" складають

дружина Оля зі сином Романом і донею Любою зі Швайцарії.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Мирослава Мартинця** складаємо **25 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а дружині Іванці з родинкою шлемо наші щирі співчуття.

Петро і Анна Поліщуки.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. мґра права Мирона Андрія Мартинця**, сотника І Української Дивізії УНА, складаємо **100 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а родині висловлюємо щирі співчуття.

Іванна і Олег Ратичі.

ЗАПАСНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

У пам'ять моїх незабутніх родичів **Євфросини і Антона Федьків** складаю **50 дол.** на Запасний Фонд ім. Олени Лотоцької.

Слава Букачевська-Федьків з родиною.

МЕДИЧНИЙ ФОНД ДІТЯМ І МОЛОДІ — ЖЕРТВАМ ЧОРНОБИЛЯ

ПОЖЕРТВИ ЗА ЛЮТИЙ 1994 Р.

Mr. and Mrs. Beth von der Linde — Bernardvill, N.J. — **250.00 дол.**

Mr. and Mrs. Gary J. Wolfe — New York, N.Y. через 47-ий Відділ СУА — **150 дол.**

Союз Українських Купців і Підприємців в Чикаго через 22-ий Відділ СУА — **641.68 дол.**

Рочестер, Нью-Йорк, 47-ий Відділ СУА — **150 дол.**

Подружжя Зелінські, Пассейк, Н.-Дж. — **100 дол.**

Марія Підгородецька, Н.-Й. — **25 дол.**

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Пелагії Заніфест**, мами Олі Байко, членки 33-го Відділу зложили **135 дол.** на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля, на шпиталь у Львові. Олі Байко та її родині висловлюємо співчуття.

Управа і членки 33-го Відділу СУА.

В пам'ять **бл. п. Наталії Нищоти**, моєї сестри, складаю **40 дол.** на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля.

Ярослава Ячмінська.

В пам'ять **Наталії Нищоти** складаю **10 дол.** на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля, а родині висловлюю щирі співчуття.

Іванна Ліщинська.

ПОЖЕРТВИ ЗА БЕРЕЗЕНЬ 1994 Р.

дол.

35-ий Відділ СУА (збіркова листа) Озон Парк, Н.-Й.	230.00
10-ий Відділ СУА Філадельфія, Па.	100.00
Борис Галаган Нью-Йорк	100.00
Марія Мулькевич Балтимор, Мд.	40.00
Юстина Штокало Сарасота, Фл.	25.00

Софія Темницька на купівлю ліків для Київської протитуберкульозної лікарні — **500.00 дол.**

Анна і Василь Макухи на купівлю інсуліни для дітей у лікарнях України — **50.00 дол.**

З подякою родині з України за побажання з нагоди уродин складаємо на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля через 22-ий Відділ СУА **25.00 дол.**

Ольга і Микола Крихтяки.

СУСПІЛЬНА ОПІКА — ПОМІЧ "БАБУСЯМ"

Жертводавці	Дол.
86-ий Відділ СУА, за 1993 і 1994 р.	220
59-ий Відділ СУА, за 1994 р.	110
30-ий Відділ СУА, за 1993 р.	110
Пані Мандрусак — Флоргам Парк, Н.-Дж.	100

Замість квітів на могилу **бл. п. Софії з Калимонів Сениоти**, мами нашої членки Уляни Павлинської, складаємо **25 дол.** на Суспільну опіку СУА — поміч "Бабусі" в Україні.

Членки 84-го Відділу СУА.

Лідія Черник,
референтка Суспільної опіки СУА.

Анна Рак,
скарбничка Суспільної опіки.

ПОДЯКА

Ще раз мала я нагоду переконатися, яка благодать належати до СУА і працювати у гурті. При потребі допомоги під час мого перепровадження, я одержала таку численну дякую всім, які не жаліли часу, щоб допомогти, або відвідати мене, щоб разом тішитися і дякувати Богу за вигідне і гарне нове приміщення, де далі зможу провадити корисну працю. Хай Господь благословить і винагородить сторицею всіх! З тієї нагоди жертвую на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля **25.00 дол.**

Щиро віддана ваша
Ірина Кашубинська

В пам'ять **бл. п. Олександра Новаківського**, брата нашої членки Лідії Сої, на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля складаємо **25.00 дол.** Ліді висловлюємо щирі співчуття.

Членки 50-го Відділу СУА.

В пам'ять **бл. п. Анастасії Кравс** зложили на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля через 68-ий Відділ СУА в Сиракузах, Н.-Й.: **250.00 дол.** — Юрій, Нона, Роман і Адріян Кравси; **100.00 дол.** — Зенон Гуран; **по 60.00 дол.** — Степан і Олена Кравси, Богдан і Оксана Бартки;

50.00 дол. — родина Бішків; **по 20.00 дол.** — Михайло і Оріса Савчаки, Михайло й Ірена Середовичі, Syracuse China; **по 10.00 дол.** — Christ Sardone, Іван Пиндус, 39-ий Відділ УНС. **Разом 610.00 дол.**

In memory of the late **Mychajlyna Hrycyszyn**, who departed this life in December of 1993, at the age of 99 years, the following donations were made to the Medical Chornobyl Fund; **250.00** — Dr. & Mrs. Andre Maciurak; **30.00** — Mr. John Panchyshyn, at **25.00** — Mr. & Mrs. John Pasheluk, Ms Lena & Barbara Mangold, Islam Sultani and Mother. **Total \$355.00.**

СУСПІЛЬНА ОПІКА, З РІЗНИХ НАГОД

З нагоди 40-ліття нашого вінчання грошові дарунки в сумі **350.00 дол.** пересилаємо на Фонд Суспільної Опіки СУА.

Люба і Ярослав Дармограї.

Округа Чикаго прислала допомогу для Союзу Українок в Україні **500.00 дол.**

З нагоди загальних зборів 56-ий Відділ СУА в Норт Порті, Фл., призначив **500.00 дол.**, як поміч українцям на Закарпатті.

З нагоди 50-ліття нашого подружнього життя складаємо **50.00 дол.** на сиротинець у Бразилії через 22-ий Відділ СУА.

Надія і Петро Дзидзани.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Анни Кіржецької**, мами моєї товаришки Тетяни Ясінської, складаємо **25.00 дол.** на сиріт Бразилії через 22-ий Відділ СУА, а родині висловлюємо щирі співчуття.

Надія і Петро Дзидзани.

На нев'янучий вінок на свіжу могилу **бл. п. Слави Олесницької** через 28-ий Відділ СУА на Фонд Суспільної Опіки складає **50.00 дол.** Родині висловлює щире співчуття **Стефанія М. Єлліс.**

В десяту сумну річницю смерті нашого дорогого тата **проф. Осипа Залеського**, колишнього професора гімназії в Станіславові, складаємо **200.00 дол.** для сиріт у Станіславові, доля яких була близька його серцю.

Ліда Стасюк і Христя Шепелява.

З нагоди 100-ліття уродин **Марії з Фединських Білозор**, довголітньої членки Союзу Українок Америки, на Суспільну опіку при СУА зложили: дочки з чоловіками — Наталія й Іван Коропецькі, Ольга і Ярослав Цегельські, Оксана і Микола Коропецькі; внуки — Роман і Володя Коропецькі, Софія і Богдан Коропецькі-Пазуняк, Марта і Роман Яроші, Адріян Цегельський, Надя і Овен Кідд, Оксана і Юрко Клапшачи, Марко і Андрія Коропецькі, Андрій і Тамара Коропецькі, Таня і Матвій Какси, Уляна Коропецька; правнуки — Юлько Ярош, Ромчик і Орчик Пазуняки, Софіяка і Діянка Клапшачи, Русланчик Коропецький; приятелі й знайомі — Ірина і Роман Яроші, Богдан Ярош, Наталія і Володимир Клапшачи, Ірина Качмарська, Ліна і Френк Шери. **Разом 650.00 дол.**

СУСПІЛЬНА ОПІКА — ПОМІЧ "БАБУСЯМ"

Жертводавці		Дол.
24-ий Відділ СУА,	Елізабет, Н.-Дж.	110.00
56-ий Відділ СУА	Норт Порт, Фл.	110.00

Лідія Черник,
референтка Суспільної опіки СУА.

Анна Рак,
скарбничка Суспільної опіки.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ДАТКИ ВІД 16 ЛИСТОПАДА ДО 26 ГРУДНЯ

(Продовження)

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У світлу пам'ять **бл. п. Олександра Капустинського** через 93-й Відділ СУА в Гартфорді складаємо пожертви на Будівельний Фонд УМ: **по 20.00 дол.** — Стефа Стасишин, Ірина Остап'юк, Катря Гадзевич, Іванна Яцух, Володимира Теслюк, Анна і Олександр Пришляки, Ірина Чайковська, Ярослава Кукіль; **по 10.00 дол.** — Катря Оприско, Володимира Яцків і О. Кропеленицька.

У світлу пам'ять **бл. п. Олімпії Хойнацької**, дорогої і незабутньої мами Мирослави Тершаковець, голови 17-го Відділу СУА у Маямі, Флоріда, склали **275.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ: **по 25.00 дол.** — Е. та Б. Лужняки, Л. та А. Маринюки, Н. та Б. Перфецькі, І. та М. Ракуші, І. та Л. Трачі; **по 20.00 дол.** — Л. та В. Гладкі, О. та М. Ковальчуки;

по 10.00 дол. — О. Бульба, І. Бліхарська, В. і Т. Гарасим, В. Цегельська, М. Венгльовська, Л. Візняк, А. Івашко, О. Качкінович, Я. Терлецька; **по 5.00 дол.** — Л. Венгльовська, А. Кропк, А. Ждан. С. Шпуднер. Доні Мирославі Тершаковець і родині висловлюємо найщиріші співчуття.

У світлу пам'ять **бл. п. Євстахії Шуган** на Будівельний Фонд УМ зложили: **1,000.00 дол.** — Ярослав і Марія Томоруґи; **500.00 дол.** — Степан Шуган; **200.00 дол.** — Богдан і Марія Робаки; **по 100.00 дол.** — Ярослава та Ірина Куровицькі, д-р Остап і Віра Тершаковці, Марія Савицька; **по 50.00 дол.** — Іван і Доля Гурики, Уляна і Володимир Зіничі, Наталія Базарко, Ольга Шуган, Євген і Наталія Змії, Аполонія Книш; **40.00 дол.** — Олена Островерха; **по 25.00 дол.** — Володар і Марта Лиски, Василь і Зеновія Никифоруки, Роман і Марта Данилюки, Олег і Оксана Лопатинські, Надія Савчук, Ася Гривнак, Володимир і Олімпія Роговські, Андрій і Лідія Закревські; **по 20.00 дол.** — М. Книш, Ярослав та Лідія Черники, Павло і Люба Михалевичі, Мироліуб Лозинський, Josephine Monisera, Ярослав і Оріса Зіничі, Євген і Оксана Пакуші; Мешканці "Павла Гука" Джерзі Сіті, Н.-Дж.: **50.00 дол.** — ред. Іван Кедрин; **по 35.00 дол.** — д-р Ірена Крамарчук, Олег Кедринський; **по 30.00 дол.** — Ольга Дядинюк, Мирослава Савчак, Павлина А. Данчук; **10.00 дол.** — Маруся А. Данчук-Решетник.

У другу сумну річницю смерті мого незабутнього чоловіка **д-ра Богдана Масика** складаю **1,000.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ.
Надія Масик.

Вшановуючи пам'ять **бл. п. Степана Крижанівського**, складаю **50.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ. Дорогий Олі — мої найщиріші співчуття.
Поля Книш.

У пам'ять **бл. п. Романа Гаєцького** складаємо **25.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ.
Люба та Ігор Декайли.

В десяту сумну річницю смерті нашої дорогої **св. п. інж. Ірени Гавришак-Колтунок** складаю **250.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ.
Оксана Рак.

У пам'ять **бл. п. Івана Чижевського**, брата Анни Качмарської-Хоманчук, складаємо **15.00 дол.** через 82-ий Відділ СУА на Будівельний Фонд УМ. Родині висловлюємо глибокі співчуття.
Іванна і Ярослав Клими.

Замість квітів на могилу дорогої товаришки зі студій **св. п. Віри Бабій-Мотики** складаємо **50.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ.
Неоніля і д-р Сергій Винярські.

У світлу пам'ять ямничан **Анни і Дмитра Деркачів** складаємо **500.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ.
Д-р Микола і Надія Дейчаківські.

Вшановуючи світлу пам'ять актора **Володимира Шашарівського**, **д-ра Константина Кебала**, **Євгена Луцького**, мистця **Михайла Мороза**, **інж. Ігоря Кмети** та актора **Степана Крижанівського**, складаю **150.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ в Н.-Й.
Лідія Крушельницька.

In memory of **Alexander Kapustynsky** I would like to contribute **\$50.00** to the UM's Building Fund.
Bette Quackenbush.

В пам'ять мого дорогого кузена **св. п. Олександра Капустинського** складаю **100.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ.
Віра Левицька.

Замість квітів на свіжу могилу дружини нашого кузена **бл. п. Віри Мотики** складаємо **50.00 дол.** на УМ у Н.-Й., а Дзюневі з родиною висловлюємо наші щирі співчуття.
Володимир і Марія Турики.

В пам'ять **бл. п. Михайла Цяпки** складаю **25.00 дол.** на потреби УМ.
Слава Гнатів.

В пам'ять **бл. п. Володимира Мартинця** складаю **25.00 дол.** на потреби УМ.
Слава Гнатів.

У світлу пам'ять **Ірени Рудик** на потреби УМ в Н.-Й. склали: **100.00 дол.** — Ярослав і Віра Кришталські; **по 50.00 дол.** — Євстахія і Мотря Милянчи, Софія і Орест Темницькі, Зірка Рудик, Округа СУА — Нова Англія, Марта Рудик; **по 25.00 дол.** — Лідія Фіцалович, Христя і Мирон Мельники, Марко Рудик, Євгенія Добчанська, Євстахія і Марія Кульчицькі; **по 20.00 дол.** — Валя Чудовська, Оксана Бачинська.

В пам'ять **бл. п. Ірини Рудик** складаємо **20.00 дол.** на будову УМ в Н.-Й., а родині висловлюємо щирі співчуття.
Іванна і Ярослав Клими.

Замість квітів на могилу **бл. п. Михайла Цяпки** складаю **20.00 дол.** на УМ. Дружині, дітям і внукам — щирі співчуття.
Маруся Стефанишин.

In memory of **Nicholas J. Hulchiy** of Chicago, beloved Husband of Kay, I am donating **\$20.00** to the Ukrainian Museum.
Anastasia Volker.

У пам'ять найдорожчих і незабутніх сестри **бл. п. Марії Вергун з Модрицьких** та її чоловіка **д-ра Василя Вергуна** складаю **25.00 дол.** через 89-ий Відділ СУА на потреби УМ.
Магдалина Квас.

Вшановуючи світлу пам'ять наших дорогих спонсорів **бл. п. Пані і Пана Миколи Яремків**, складаємо **50.00 дол.** на потреби УМ через 89-ий Відділ СУА.
Осипа і Василь Дудинські.

В пам'ять мого чоловіка складаю **10.00 дол.** на потреби УМ в Нью-Йорку.
Іванка Кан.

Замість квітів на свіжі могили дорогих **Івана і Марії Парашуків** складаю через 89-ий Відділ СУА **20.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ.
Євгенія Рубчак.

В пам'ять **бл. п. Михайла Озарука** складаємо на Будівельний Фонд УМ: **50.00 дол.** — Марта Цимбаліста; **25.00 дол.** — Михайло та Ірина Кіндрачуки; **по 20.00 дол.** — Юрій і Людмила Костюки, Володимир і Валентина Мантики, Данило і Ольга Дмитренки; **15.00 дол.** — Юлія Ховайко; **по 10 дол.** — Юрій і Євгенія Харченки, Богдан і Галина Кандюки, Богдан і Герта Гірняки; **5.00 дол.** — Ольга Линник; **3.00 дол.** — Йосиф і Анна Грицковани.

В пам'ять **бл. п. Святослава Гординського** складаємо на Будівельний Фонд УМ: **200.00 дол.** — д-р В. та Ірена Гординські, **по 100.00 дол.** — д-р Люба і д-р Юрій Стефанівські, д-р Іларіон Чолган, д-р Роман Кисілевський, Анна Ортинська, Марта Тарнавська, Христя Ганкевич, д-р Юрій і Марта Саї; **75.00 дол.** — д-р Роман і Анна Апискевичі; **по 50.00 дол.** — д-р Осип Данко, Тит і Софія Геврики, Мирослав і Люба Прокопи, д-р Юрій і д-р Стефанія Бережницькі, Мирослава і Михайлина Юрчуки, **30.00 дол.** — Ольга Боба; **по 25.00 дол.** — Марія Шуст, Ірина Мороз; **по 20.00 дол.** — Хризанта Гентиш, Михайло Цяпка; **15.00 дол.** — Марія Левицька; **10.00 Дол.** — Олена Кисілевська.

In memory of Mrs. **Nadia Babiuk** I am donating **\$30.00** to the Ukrainian Museum in New York.
Nona Maddicks.

Замість квітів на могилу **бл. п. Мар'яна Борачка** складаємо **25.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ, а дружині Ярославі і дітям Олькові, Аруні та Ірині висловлюємо глибокі співчуття.
Д-р Євген і Ніля Стецьківи.

У світлу пам'ять **бл. п. Нусі М. Сатурської і Марійки Дейчаківської** складаємо **50.00 дол.** на потреби УМ.
Володимир і Лідія Синенькі.

У світлу пам'ять **бл. п. Софії Крамарчук** складаємо **25.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ, а дітям і рідним висловлюємо сердечні співчуття.
Анна і Григорій Гіни.

У світлу пам'ять покійної **бл. п. Віри Мотики** складаємо **50.00 дол.** на потреби УМ.
Юрій і Оксана Мельниковичі.

Замість квітів на свіжу могилу **Ярослави Мосори-Олесницької** складаємо **50.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ. Шановній родині — щирі слова співчуття.

Богдан та Ізидора Боярські.

Замість квітів у пам'ять **бл. п. Івана Подинського** складаю **100.00 дол.** на потреби УМ.

Наталія Городецька.

У світлу пам'ять мого тата **бл. п. Іллі Городецького** складаю **100.00 дол.** на потреби УМ.

Оксана Городецька.

В пам'ять мого чоловіка **бл. п. Володимира Семенини** складаю **50.00 дол.** на потреби УМ.

Іванна Семенина.

На нев'янучий вінок **сл. п. Степана Крижанівського** складаємо **25.00 дол.** через 64-ий Відділ СУА на потреби УМ.

Микола і Володимира Кавки.

В пам'ять **сл. п. Степана Крижанівського** складаю **20.00 дол.** через 64-ий Відділ СУА на потреби УМ.

Ірена Мороз.

В пам'ять **сл. п. Степана Крижанівського** складає **10.00 дол.** на потреби УМ

64-ий Відділ СУА.

В пам'ять **бл. п. Степана Крижанівського** складаємо **25.00 дол.** на потреби УМ, а Олі висловлюємо сердечні співчуття.

Віктор і Оля Лісси.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Василя Сердюка** через 19-ий Відділ СУА на потреби УМ склали: **по 50.00 дол.** — Наталка і Роман Кузики, Арлін і Борис Гулаї; **30.00 дол.** — Емілія Панасюк; **по 25.00 дол.** — Люба Мрилоцька, Мирослава Глушок; **по 20.00 дол.** — Юстина Надрага, Оля Дубик, Софія та Іван Головки, Віра і Теодозій Сендзіки; **по 10.00 дол.** — Михайло Матійчин, Анастасія і Михайло Бойцуни, Марійка і Михайло Глушки, Леся Городиська, Галина Костюк, Тамара Веремієнко, Надя Желехівська.

В пам'ять **бл. п. Михайла Голинського** складає **25.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ в Нью-Йорку дружина **Іванна Голинська.**

Через Комітет Розбудови Українського Музею, Відділ у Рочестері, Н.-Й., склали: **по 500.00 дол.** — Наталія Гуран, Зеновія Кузіл, Іван Кучмий, Іван і Наталія Олексини, д-р Юрій С. і Христина Свищуки; **100.00 дол.** — Василь Білан; St. Josephat Society — Branch 217; **32.00 дол.** — Мозаїка (Марія Холєвчук); **5.00 дол.** — Богдан Рудий.

Шлемо щирі гратуляції та побажання всього найкращого з нагоди 50-літнього подружнього життя **інж. Володимира і Мирослави Приймаків** та складаємо **50.00 дол.** на розбудову УМ в Н.-Й.

Анна і Микола Єйни.

Замість квітів в пам'ять **бл. п. Надії Баб'юк**, членки 47-го Відділу СУА ім. Лесі Українки в Рочестері, зложили: **50.00 дол.** — Оксана і Зенон Баб'юки; **по 25.00 дол.** — Оксана і Євген Кулики, Тетяна і Ростислав Шутери; **20.00 дол.** — Роман Куціль; **15.00 дол.** — Надія і Роман Трачі; **по 10.00 дол.** — Ема Адамчук, Аріядна Бах, Людвик Бах, Наталія Гуран, Анна Капітан, Марія та Іван Крамарчуки, Марія Кучма, Іванна і Мирослав Мартинці, Мирослава і Володимир Приймаки, Ірина і Мирон Руснаки, Анастасія Смеречинська, Ірена Шмігель, Анна Чорнобіл; **по 5.00 дол.** — Марія Вергун, Ольга Ганушевська, Олена Довгалюк, Марія Джус, Дарія Лесів, Марія Лозинська, Катерина Лялюк,

Марія Костів, Ірена Семанюк, Анна Сохоцька, Марія Сиплива, Марія Сипяк, Ольга Червінська, Катерина Щур.

Замість квітів в пам'ять **бл. п. Оксани Кулик**, членки 47-го Відділу СУА, на Будівельний Фонд УМ зложили: **50.00 дол.** — Микола і Анна Єйни; **40.00 дол.** — Андрій Яріш; **30.00 дол.** — Мірко та Ірма Пилишенки; **по 25.00 дол.** — Мирон і Уляна Баб'юки, Мирон і Тетяна Баб'юки, Богдан і Христина Венгльовські, Ярема і Леся Павловичі, Теодор і Зеновія Шевчуки, Любомир і Люба Шміглі, Ростислав і Тетяна Шутери, Іван і Наталія Олексини; **по 20.00 дол.** — Людвик і Аріядна Бахи, Анатолій і Слава Коби, Стефанія Костик, Роман Куціль, Теодозій і Галина Пришляки, Стефан та Ірена Ольшанські, Оксана Шевчин; **по 10.00 дол.** — Любомир і Люба Білики, Наталія Гуран, Стефанія Лаба, Марко і Ольга Лонкевичі, Тарас і Марія Кахникевичі, Іван і Марія Крамарчуки, Мирослав та Іванна Мартинці, Ірина і Мирон Руснаки, Володимир і Віра Мотики; **по 5.00 дол.** — Олена Довгалюк, Василь та Ірена Семанюки.

Замість квітів в пам'ять **бл. п. Романа Данилюка** на Будівельний Фонд УМ складають **25.00 дол.**, а п. Марті з родиною висловлюють глибокі співчуття

Мирослав та Іванна Мартинці.

Замість квітів в пам'ять **бл. п. Романа Гаєцького** на Будівельний Фонд УМ складають **25.00 дол.**, а п. Олі з родиною висловлюють глибокі співчуття

Мирослав та Іванна Мартинці.

Замість квітів на свіжу могилу **сл. п. Віри Мотики** родина, приятелі та членки 47-го Відділу СУА зложили датки на розбудову УМ через Комітет Розбудови УМ, Відділ у Рочестері, Н.-Й.: **по 500.00 дол.** — чоловік Володимир Мотика з дітьми і внуками, Мирослав та Іванна Мартинці з дітьми і внуками; **по 150.00 дол.** — Марко і Аріядна Бахи, Мирон та Ірина Руснаки; **по 100.00 дол.** — Аріядна Лапичак-Бах, Людвик Бах, Ігор і Ольга Чмоли; **по 50.00 дол.** — Орест та Ірина Гафтковичі, Євфрозина Мартинець, Михайло і Стефанія Павлічки, Роман та Іванна Припхани, Іван і Люба Турянські, д-р Борис і Марта Шмігелі, Ростислав і Тетяна Шутери; **30.00 дол.** — Роман і Люба Домбчевські; **по 25.00 дол.** — Микола і Анна Єйни, Богдан та Ірена Левицькі, Михайло і Катерина Ляльки, Вільям і Еллен Мічел, Стефан та Ірина Ольшанські, Дарія Тишовницька; **по 20.00 дол.** — Мирон і Уляна Баб'юки, Василь Білан, Стефан і Ольга Ганушевські, Орест і Дарія Городинські, Роман і Люба Іваницькі, Петро і Марія Кондрати, Стефанія Костик, д-р Зенон та Ірина Михайлюки, Дмитро і Михайлина Пилипці, Мирон і Галина Тицькі, Роман і Оля Турики, Богдан і Лідія Хом'яки, Ірина Шмігель, Любомир і Люба Шміглі, Андрій Яріш, Михайло і Алла Ортинські; **по 15.00 дол.** — Богдан і Галина Снігури, Джеймс і Кеті Бейлі; **по 10.00 дол.** — Стефан і Емма Адамчуки, Марія Вергун, Наталія Гуран, Марія Джус, Анна Капітан, Єва Козенко, Іван і Марія Крамарчуки, Тарас і Марія Кахникевичі, Марія Лозинська, Фенні Надяк, Іван і Галина Павлічки, Володимир і Мирослава Приймаки, Анастасія Смеречинська, Орест і Світлана Соробеї, Роман та Анна Чорнобілі; **по 5.00 дол.** — Юрій і Євдокія Боберські, Олена Довгалюк, Тамара Гривнак, Марія Костів, Михайло і Дарія Лесіви, Марія Лилак, Катерина Лялюк, Катерина Панич, Стефан і Текля Приймаки, Василь та Ірина Семанюки, Марія Сиплива, Марія Сипяк, Стефанія Слюсар, Анна Сохоцька, Нестор і Ольга Червінські, Катерина Щур.

Замість квітів у пам'ять дорогої приятельки **бл. п. Віри Мотики** складаємо **100.00 дол.** на потреби УМ.

Аня і Любомир Ґалуґи.

НАШИМ ДІТЯМ

ОЙ ГІЛЛЯ-ГІЛОЧКИ

Ой гілля-гілочки,
А я гільова дочка.
Встань собі ранесенько,
Вмий личко білесенько,
Візьмися за вервечки
Та взуйся в черевички,
Візьмися попід боки,
Покажи свої скоки,
Чи вбито, чи не вбито,
Ніженьку перебито.
З калинового лугу
Вибирай собі другу.

Не я бью, верба б'є:
За тиждень Великдень,
Будь здоровий, як вода,
Будь багатий, як земля.

НІНА МУДРИК-МРИЦ

ПЕРША КВІТКА

Розбудилась Насінінка у землі:
— Ой як темно, ой як тісно тут мені!
Ніжний паросток угору простягла,
Пробиватися крізь землю почала.

— Не спішишь, — говорить Матінка-Земля,
— Затишно тобі та й тепло тут, маля,
А надворі ще сніги, мороз, вітри,
Ой куди ж ти рано так спішиш, куди?

Та не слухає Билинка, між грудок
Виколопалася на сонце у садок.
Гей який тут світлий, гарний, гожий день,
Крапельки з даху спливають: хлюп-дзелень!

Рис. Ніни Мудрик-Мриц.

РІДНА МОВА

На світі стільки різних мов,
Як квітів у гаю,
А рідна мова — то любов,
Отож люби свою!

Люби її, бо твій народ
За неї зводив бій
Крізь барикади перешкод —
За свій державний стрій.

І ти, мій друже, допоможи,
Учися і читай —
І всім знайомим розкажи
Про наш чудовий край.

Якщо забув, то знов навчись
Прекрасних рідних слів,
Щоб відродились, як колись,
І Київ наш, і Львів.

ОЛЕНА ПЧІЛКА

КОТОВА НАУКА*Рис. Ірини Погрібної*

Котик Мурко находився,
Десь там лазив, наморився —
Скочив на диван.
Ох, та й пишно ж як розлягся!
Як розкішненько простягся,
Мов великий пан!
Зирк малий Петрусь на нього,
На пустунчика отого,
І сказав йому:
— Ах ти ж, Мурку, ах, ледащо.
Чи тобі робить нема що
У дворі всьому?
А глядіть в коморі, в хижі.
Та ловить шкідливі миші,
Стерегти добра?
Розпустився, розманіживсь,
Тільки спав би все та ніживсь!
Глянь, яка пора! —
Так Петрусик лихословив.
Мурко вислухав і мовив:
— Правда, далебі!

Вже ж, недобре лінуватись,
До роботи не прийматись —
Це скажу й тобі:
Он книжки твої ще в схові,
І завданки не готові,
Що на завтра вчить.
Поки ходиш, гави ловиш,
Та мені докори мовиш,
Міг би все зробити:
Міг би вивчить байку "Хмару",
Чи зробить задачок з пару,
А хоч би і п'ять.
І що треба написати,
Все гарненько посправляти —
Не байдикувать!
Часто так і в нас буває:
Хтось там судить, дорікає,
Іншого займа;
А на себе озирнутись
Та швиденько схаменутись, —
То цього нема!..

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Несподівано відійшла від нас у вічність 8 січня 1994 р. довголітня членка 26-го Відділу СУА **Марія Гузар**.

Марія Гузар народилася 28 серпня 1921 року в селі Щепанів Тернопільської області в родині Федорів. До Америки приїхала після Другої світової війни і замешкала в Дітроїті, опісля у Воррені.

Марія була тихою, лагідною вдачі, радо допомагала у праці Відділу, була жертвенною, працьовитою членкою.

Залишила в смутку чоловіка Івана, сина Богдана з дружиною Галею і донями Олесєю та Наталкою, дочку Оксану Зубар з чоловіком Романом і донею Мартою.

Віра Гнатюк,
голова 26-го Відділу СУА.

8 вересня 1993 року, на 89-му році життя, відійшла у вічність членка 35-го Відділу СУА **Катерина Костів**.

Народилася Катерина в Озон Парку, Нью-Йорк. Маючи три роки, виїхала з батьками в Україну, де мешкала у селі Сарники Рогатинського повіту.

У 1925 році вона знову повернулася до Америки і замешкала в Озон Парку. Була довголітньою членкою 35-го Відділу. Сумлінно сповняла свої зобов'язання супроти СУА з великою приємністю читала журнал "Наше Життя", радо відвідувала сходи Відділу.

Бл. п. Катерина Костів залишила у смутку двох синів, дві сестри, дев'ятеро внуків і шестеро правнуків.

Спочиває К. Костів на цвинтарі "Оливна гора".

Вічна їй пам'ять!
Анна Байляк,
пресова референтка.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

84-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ СТЕПАНІВ У ЧІКАГО

Загальні збори 84-го Відділу СУА ім. Олени Степанів у Чикаго відбулися 27 лютого 1994 р. Головою зборів була Віра Боднарук, секретаркою — Оксана Мурська. Окружну Управу репрезентувала Володимира Демус.

Управу на 1994 рік вибрано в такому складі: голова — Марія Дорожинська, заступниця голови — Віра Боднарук, яка одночасно є імпрезовою референткою, секретарка — Марія Ріпецька, скарбничка — Стефанія Шандра.

Референтки: суспільної опіки і стипендій — Володимира Демус, пресова — Оксана Мурська, культурно-освітня — Надія Л. Хойнацька, господарські — Уляна Павлинська і Катерина Черняк.

Контрольна комісія: Тетяна Шпур і Гельґа Мізь.

Марія Ріпецька,
секретарка.

70-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. ВІРИ БАБЕНКО У ПАССЕЙКУ

Загальні збори 70-го Відділу СУА ім. Віри Бабенко у Пассейку, Нью-Джерзі, відбулися 28 грудня 1993 р. Головою зборів була почесна членка СУА Ірина Чайківська, секретаркою — Ольга Буртик. Окружну Управу репрезентувала голова Марія Полянська.

Управу на 1994 рік вибрано в такому складі: Олена Бобиліак — голова, Ольга Мочула — протоколярна секретарка, Ірина Чайківська — скарбничка.

Референтки: Леся Мочула — культурно-освітня, Марія Бакалець — суспільної опіки і стипендій, Ірена Цапар — зовнішніх зв'язків і музейна, Ядвига Дяченко — господарська, Ольга Буртик — пресова.

Контрольна комісія: Стефанія Квасовська — голова, Світлана Марченко, Лідія Ігнат — члени.

Ольга Буртик,
пресова референтка.

77-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. АЛЛИ ГОРСЬКОЇ В ЧІКАГО

Річні загальні збори 77-го Відділу СУА ім. Алли Горської у Чикаго відбулися в неділю, 20 лютого 1994 року.

Окружну Управу репрезентувала організаційна референтка управи Люба Калін. До президії зборів увійшли Неля Бридджман — голова, Валентина Скороход-Хома — секретарка.

Управу очолила Валентина Косогор, заступниця — Віра Черкавська, протоколярна секретарка — Валентина Скороход-Хома, кореспонденційна — Неля Бридджман, скарбничка — Віра Хамів.

Референтки: організаційна — Катерина Немира, пресова — Неля Бридджман, культурно-освітня — Катерина Немира, суспільної опіки — Віра Черкавська, господарські — Ліда Полохович і Матільда Іващенко.

Контрольна комісія: Лідія Отрошко — голова, Віра Черкавська і Матільда Іващенко — членки.

Непля Бридджман,
пресова референтка.

108-ИЙ ВІДДІЛ СУА В НЬЮ-ГЕЙВЕНІ

Загальні збори 108-го Відділу СУА в Нью-Гейвені, Коннектикат, відбулися 20 лютого у присутності голови Округи Нової Англії Ірени Гладкої.

До нової Управи Відділу ввійшли: Марта Рудик — голова, Надія Троян — заступниця голови, Христина Мельник — секретарка, Рома Тібодо — скарбничка.

Референтки: Діонізія Брочинська — організаційна, Марія Антонішин — культурно-освітня та імпрезова, Дарія Марків — музейна і стипендійна, Євгенія Козак-Гарвій — виховна, Марія Гуненко — суспільної опіки, Надія Троян — пресова.

Контрольна комісія: Уляна Зінчич — голова, Раїса Долішна, Діонізія Брочинська — членки.

Надія Троян,
пресова референтка.

ВІД РЕДАКЦІЇ "НАШОГО ЖИТТЯ"

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статтей. Згідно з журналістичною практикою не подається копій, що були поміщені, чи переслані до інших газет чи журналів. Будемо вдячні, коли пресові референтки та дописувачі будуть придержуватися тієї засади.

Редакція не приймає матеріалів, не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде поміщувати неввічливих, образливих для кого-небудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає за домовленням, тел.: (212) 674-5508. Факс: (212) 254-2672
Адреса: "Our Life", 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003

47-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В РОЧЕСТЕРІ

Загальні збори 47-го Відділу СУА ім. Лесі Українки в Рочестері, Нью-Йорк, відбулися в неділю, 6 лютого. Головою зборів була Анастасія Смеречинська, секретаркою — Наталія Гуран. До почесної президії запрошено Марію Крамарчук — голову Окружної Управи Північного Нью-Йорку. Делегаткою від Окружної Управи була Стефанія Вовкович.

Управу на 1994 рік вибрано в такому складі: голова — Марія Лилак, заступниця голови — Тетяна Шутер, протоколярна секретарка — Ірина Михайлюк, кореспонденційна секретарка — Ірина Руснак, скарбничка — Марія Джус.

Референтки: фінансова — Марія Костів, пресова — Аріядна Бах, музейно-мистецька — Іванна Мартинець, перша заступниця — Христина Ковч, друга заступниця — Люба Домбчевська, стипендійна — Анна Чорнобиль, суспільної опіки — Катря Лялька (пачки), Ольга Ганушевська (бабусі), Анна Ёйна, Ірина Семанюк, Ірина Гафткович — (відвідування хворих), зв'язків — Марія Лещинин, господарські — Емма Адамчук, Фенні Надяк, вільні членки — Ольга Навірна, Ольга Червінська.

Контрольна комісія: голова — Марія Крамарчук, членки — Ірина Шмігель, Тамара Гривнак, Наталія Гуран.

Аріядна Бах,
пресова референтка.

22-ИЙ ВІДДІЛ СУА В ЧІКАГО

Загальні збори 22-го Відділу СУА в Чикаго відбулися 13 лютого 1994 року. Головою зборів була Євстахія Струтинська, секретаркою — Ліна Басюк. Від Окружної Управи збори вітала голова Округи Анастасія Хариш.

До нової Управи увійшли: Ольга Мартинюк — голова, Олена Харкевич, Іванна Горчинська — заступниці голови, Софія Дідицька-Зазуляк — протоколярна секретарка, Дарія Менцінська — кореспонденційна секретарка, Міра Ганкевич — фінансова секретарка, Ольга Гаврилюк — скарбничка, Анна Дячун — помічник скарбнички.

Референтки: Ліна Басюк, Євстахія Струтинська, Оксана Мельник — культурно-освітні, Галя Янчишин, Ярослава Фаріон — імпрезові, Марія Малецька — організаційна, Ольга Люшняк — стипендійна, Мирослава Шевчик — пресова, Люба Шеремета — передплата "Нашого Життя", Люся Самбірська, Софія Залуцька, Рома Турянська — радієві, Іванна Городиська — бібліотекарка і музейна, Олена Харкевич — архіву, Анна Марчук, Стефанія Форович, Ярослава Іванишин, Марія Гірняк — суспільної опіки, Бронислава Ковалевич — господарська.

Контрольна комісія: Надя Дзидзак, Іванна Припхан, Юлія Назаревич.

З нагоди загальних зборів Відділ відзначив почесною грамотою Рому Турянську за її довголітню працю та привітав нову членку Ірену Воловчук.

Мирослава Шевчик,
пресова референтка.

"Our Life" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined by Ukrainian National Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003

Annual subscription in the United States of America for UNWLA members is \$25.00 (single copies \$3.00 each).

Annual subscription in the United States of America for non-UNWLA members is \$30.00.

In countries other than U.S., annual subscription is \$40.00 in U.S. currency.

THOSE RATES ARE EFFECTIVE JANUARY 1, 1994.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна — 25.00 дол. для нечленів СУА — 30.00 дол. (поодинокі число 3.00 дол.)

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США — 40.00 американських доларів.

Зміна в передплаті ввійде в силу 1 січня 1994 року.

© Copyright 1994 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Printed in USA by Computoprint Corp., 35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011

(201) 772-2166
Fax (201) 772-1963

"Second-Class Postage Paid at New York, N.Y. and at additional mailing offices" (USPS 414-660)

108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Взори жіночих сорочок Київщини. Із збірки Климентія Габданк-Рогозинського. Рисувала Любов Попадинець.

Designs for women's blouses from the Kyiv Region. From the collection of Klymentij Habdank-Rohozynskij. Drawing by Liubov Popadynec.